

I Miss You, Best Friend

Contents

I Miss You, Best Friend	1
1. Chương 1: Hồi Tưởng ,hồi Tưởng Một Chút Thôi	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	18
11. Chương 11	20
12. Chương 12	22
13. Chương 13	24
14. Chương 14	26
15. Chương 15	27
16. Chương 16	29
17. Chương 17	31
18. Chương 18	31
19. Chương 19	31

I Miss You, Best Friend

Giới thiệu

Bạn đã từng mơ ước có một người bạn thân là con trai chưa??? Thực ra có cậu bạn như thế bên cạnh.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/i-miss-you-best-friend>

1. Chương 1: Hồi Tưởng ,hồi Tưởng Một Chút Thôi

Trên thế giới này con trai thật sự nhiều vô kể , có người thì hiền lành dễ tính , có người lại dịu dàng ấm áp ,cũng có người lạnh lùng , lãnh đạm ,vô cảmrất nhiều , rất nhiều người khác nữa ,chỉ có điềukhông biết rằng người con trai vốn thuộc về tôi hiện đang ở đâu ????. Có vẻ đó vẫn là một bài toán khó .

Tuy không biết rằng , tôi có thể gặp được cuộc tình như mơ hay không , nhưng trí ít hiện tại tôi vẫn có hấn ở bên! Đó là điều mẫn nguyện nhất của tôi ...

Như mọi hôm tôi và hấn lại trở về nhà cùng nhau ,tại sao ư ???Chỉ là chúng tôi nhà sát vách ,không có cách nào khác .Nhớ lại hồi trước lúc học cấp 2,chúng tôi được học chung lớp ,đã thế còn được ngồi chung bàn, đáng thương thay cậu ta còn được làm lớp trưởng mà tôi lại là đứa gần như lười nhất lớp,chưa thể nói là hay đội sổ ,chỉ thỉnh thoảng 1 tuần quên mang vở bài tập 9 lần,đa phần còn lại là chưa làm bài tập ,cả ngày có 8 tiết tôi thể bản thân có nói chuyện trong 7 tiết thôi ,thật đấy.Mà người luôn thanh thoi được đi bắt tội mấy đứa như tôi lại là cậu ta ,nên tôi đây đành với tư cách là hàng xóm ,mặt dày xông vào bắt quang làm họ . Chào cậu ta thì cậu ta lại đáp cho một câu khiến tôi cảm hơn hén

-‘có việc gì ,định nộp bài tập sao’ôi!Hãy coi tôi như không khí , hoặc chưa từng tồn tại cũng được ...nghe Hấn nói mà tôi như sét đánh ngang tai , Tôi lủi thủi đi thẳng ,căn bản là tôi đây còn không biết có bài tập ,làm kiểu gì ????, với lại một kẻ chưa bao giờ động vào sách vở quá 10 phút khi ở nhà như tôi , thì sao có thể vì một lời nói của hấn mà chữ có thể đầy ắp quyển vở bài tập được .

Đành chuyển sang cách khác

Với 5phút vào giờ ra chơi ít ỏi ,mà tôi lại học ở tận tầng 3 ,chân thì ngắn chạy mãi ,đến thực mạng mới mua được chiếc kẹo mút đưa cho hấn, cười nói

-‘cho cậu này’

Thế mà hấn nở vô tình nhìn lướt qua một cái ,xong lại nói lạnh nhạt

-‘tôi không thích vị này ’

Tôi thẫn thờ rửa trong đầu

‘Cậu mà không thích thì cũng nhận bữa cho tôi vui lòng , không được sao’

đó kì thực là thâm tâm thôi ,chứ bên ngoài thì tôi nào dám ho he nửa lời như thế , chỉ cười cười nói

-‘không sao tiết sau tớ sẽ đi đổi ’

Tiết thứ hai lại chạy như điên đi mua cũng không đúng ý hấn ,tiết 3 cũng vậy ,cuối cùng bực mình mua hết mỗi vị một chiếc .Hấn nhìn nhìn sau đó lấy chiếc kẹo mút vị cam tiếp đó nói

-‘đây là cậu tự nguyện mua cho tôi ???’

Tôi cười tí mắt nói

-‘ừ tất nhiên rồi ’

Hấn bình thản như không , dơ tay ra trước mặt tôi như đòi nợ , cười như không cười , nói

-‘tôi nhận ,nhưng đừng mong tôi nương tay với cậu, bài tập toán nộp đây, mồm cậu hứa nói hôm nay nhất định sẽ đưa cho tôi , Sao quên rồi ư’

Tôi hoàn toàn cảm nín ,trúng giữa tim đen rồi còn gì ,buồn.Đau buồn hơn là từ đấy trở đi tôi bị nghiện kẹo mút nặng ,do mua thừa quá nhiều ,vứt thì tiếc ,một mình ăn hết,ăn nhiều thành thích Mà lạ ở chỗ cực ghét vị cam ,tuy chưa có cơ hội thử...

Có lần cậu ta chơi đá cầu với lũ con trai trong lớp .Tôi mua nước ngồi canh , lúc cậu ta đá cầu xong, tôi dơ tay nước trước mặt cậu ta,lúc đó bị bọn con trai chê là một đôi .Cậu ta tức giận bắt tôi đứng cách xa mình ,hồi nhỏ mặt tôi vốn đầy tất nhiên đâu có nghe theo ...

Đến cuối năm cấp 2,cuối cùng cũng được hấn tạm chấp nhận làm bạn

Kể ra cũng nực cười ,lúc cấp 2 thì tôi thích những thằng con trai học giỏi ,làm lớp trưởng lại càng ngưỡng mộ ,chưa kể cậu ta còn là soái ca nữa .Nên có thể coi hấn là mối tình đầu của tôi không ,tuy chỉ là đơn phương. (mọi người có thể tự dối lòng coi hấn yêu thầm tôi , mà không được tôi đáp lại cũng không sao :)))..... thật sự hình thức không quá quan trọng đâu mà nhỉ)

Tôi với hấn vốn đã có duyên trời định , nhưng tôi tự hỏi nếu hồi trước bản thân không tự mình cố gắng , thì liệu cái duyên đó có còn hay không nữa! Thật không thể đoán được ...

Giới thiệu một chút

* hấn họ Lâm tên Nhật Minh ,17tuổi ,cao 1m85 ,học sinh ưu tú ,hảo soái ,nhà mặt phố bố làm to ,mẹ mất khi hấn 2 tuổi .Hiện sống với bố cùng mẹ kế ,tuy vậy nhưng tuyệt đối không có cảnh đánh đập ,hành hạ gì đó đâu ,

* Hello ,cho tôi tự giới thiệu .Tôi họ Hà tên Ngọc Linh ,nick name Jin ,tuổi 17 ,cao 1m65 ,tính cách lẩn lộn ,tùy hứng ,thích vẽ mặc dù vẽ không đến nỗi đẹp hơn người,gia đình gồm 4 người bố mẹ cùng anh trai nữa ,nhà mặt phố ,bố làm Bình thường =]]]*

2. Chương 2

Đến lúc lên cấp 3

Minh càng trở nên lạnh lùng ,hấn dường như lột xác thành con người mới ,mọi người nói Minh lãnh đạm còn với riêng tôi thấy ,hấn dường như khác nhưng chỉ là tính hiền lành hồi xưa đâu ,sao giờ cáo già ,đề tiện thể này ????.Hizzz thật may cậu ta vẫn có tài nấu ăn ngon điên đảo ,khiến người ghét vào bếp như tôi cảm thấy ngưỡng mộ .

Tuy rằng bạn của Minh hầu như đã thay đổi hết ,trừ tên hoàng Nhật kia và tôi =]]]*

Nhiều lần tôi cũng phải tự hỏi ,sao hai tên này hoàn hảo như thế ??? Gái theo hàng dài ,đẹp trai như vậy rồi ,mà ông trời còn cho họ đầu óc thánh thể kia nữa cơ chứ , thật bất công .họ đều đỗ vào trường cấp 3 với điểm số cao nhất nhì ,chả bù cho tôi ,cho dù bị hấn đánh đến u đầu vẫn chỉ đứng top 90 trong tổng 250 người.

Nghỉ hè năm lớp mười

Vào những ngày thế này Hà Nội rất nóng .Trong lúc tôi đang ngồi bên cái quạt thân yêu ,thì tiếng bài gone nhạc chuông của tôi vang lên ,thấy hấn gọi tôi ồ ồ nghe máy :

-‘có việc gì ’

Một giọng nói khá trầm ấm , vang lên bên kia đầu dây

-‘đi ăn kem không đây khao ’

Chỉ Nghe đến đây thôi tôi đã có động lực hơn bao giờ hết ,vội vã bật dậy ,mắt sáng rực

-‘ cậu khao thật á ,uầy tự nhiên hôm nay tốt đột xuất ’

-‘hừ ...nói thừa ,tôi đây vẫn rất tốt, chỉ có những người tầm nhìn hạn hẹp như cậu mới không thể thấu hiểu thôi ,nếu không muốn đi thì miễn bàn vậy ’

Không muốn cái gì ??vớ vẩn hết sức ,được khao ai mà nỡ lòng từ chối

-‘tất nhiên là đi rồi ,ở đâu ’

Hấn nói

-‘chỗ mọi hôm ,ra đi nhanh lên ,đợi lâu tôi sợ bản thân không biết có suy nghĩ lại không đây ’

-‘bình tĩnh đi , làm gì phải gấp ,đợi chút ra ngay ’

Chuyện là ở gần nhà chúng tôi có một quán trà sữa tên ‘tĩnh lặng’ cũng như cái tên ở đó rất yên tĩnh , quan trọng là có thể đọc truyện tiểu thuyết miễn phí ,tôi thường xuyên lôi hần đến đó ,tôi thì đọc truyện Minh lại nằm gục xuống ngủ

Tuy đã cải trang như ninda nhưng căn bản vẫn nóng kinh khủngtất cả vì sự nghiệp ăn uống và cùng quyển truyện tình kiếp tam sinh chưa đọc hết

Đến nơi ,lúc mới mở cửa vào đã thấy bản mặt hần cười tươi hơn hoa nhìn tôi ,lạ ghê ???? Cái này là tôi đang mơ ư , nếu không tại sao lại thấy hần thâm tình nhìn tôi như vậy ??? Ngày thường cậu ta tránh mặt tôi như tránh tà cơ mà nhỉ .lúc tôi đang bay bổng cùng đồng suy nghĩ ,thì Minh đi đến nắm lấy tay tôi bước đến trước mặt một vị tiểu thư xinh đẹp ngồi cùng bàn kia ,hần giới thiệu tôi với cô gái đó

-‘đây là bạn gái của tớ ,bạn tớ dự định sau khi học hết nhất định sẽ cưới ,nên cũng coi như cô ấy là vợ tương lai của tớ ,chắc Ngọc cũng đã gặp cậu ấy vài lần.’

Tôi đơ ra vài phút (-.-)

Người con gái đó không phải tên Ngọc lớp trưởng lớp kế bên sao,nhớ không nhầm thì cô nàng còn là người mà Minh thường xuyên so sánh với tôi, như Ngọc thế này , thế kia này nọ hay những câu đại loại như thế.....

Ngọc nhìn tôi sau đó cười hiền ,dù có vẻ hơi bất ngờ , nhưng sau đó cô nàng lại không tức giận giống mấy đứa con gái khác , mà chỉ tỏ ra áy náy nói

-‘xin lỗi ,tớ không biết là cậu đã có người yêu, nếu thế thì cậu đừng để ý đến những lời tớ vừa nói ’

Hần lại hào phóng đáp

-‘không biết không có tội ,nếu cậu có thời gian chúng ta có thể cùng nhau hàn huyên là hiểu thêm thôi ’

Xời cái đồ đại gái ..., tôi vừa ngồi xuống chiếc ghế

Ngọc tiểu thư lại đứng dậy cầm cặp ,nói gấp gáp vài câu dường như đang lẩn tránh điều gì đó

-‘tớ phải đi học thêm bây giờ nên chắc phải đi khi khác ’sau đó hướng bước chân về phía cửa

Thấy nàng ta đi tôi thắc mắc ,hỏi

-‘đây không phải người cậu thâm thương trộm nhớ hay sao ,bây giờ còn vờ tỏ vẻ như không thích ,mà quan trọng hơn là tuy tôi thật sự là bạn gái (nữ) duy nhất của cậu nhưng căn bản tôi muốn lấy cậu khi nào???

Hần nhún vai sau đó ngồi xuống ghế ,nói

-‘ừ đó là chuyện của trước đây rồi ,giờ khác , quá khứ không nên nhắc lại làm gì,...còn cậu bớt mơ tưởng đi ,đã từng xem phim chưa ,liệu cậu có hiểu diễn kịch là gì không’

Tôi ngồi xuống ,gọi cốc trà sữa sau đó quay sang hần gật gù,nhẹ nói

-‘thấy hôm nay cậu nói khao, tôi đã thấy rất nghi ngờ rồi ,thì ra linh cảm của tôi đúng ,có mục đích cả’

Hần cười cười , tay khuấy nhẹ cốc sinh tố dưa hấu , rồi thành thật nói tiếp

-‘nếu không nói khao ,cậu chịu hợp tác diễn kịch cùng?????’

-‘đương nhiên rồi ,chả có việc gì là miễn phí cả’

Minh cầm quyển truyện Tình kiếp tam sinh đưa cho tôi ,hần trống tay lên cầm nói

-‘rồi rồi ,đây biết rõ , diễn một vở kịch câm sau đó một con lợn như cậu có thể ăn thoải mái ,coi như tôi chịu lỗ’

Cái quái gì thế , một tiểu nữ dễ thương như tôi mà sao lại đi so sánh với lợn , giống gì đâu cùng lắm cũng chỉ ăn nhiều hơn một chút thôi mà , Tôi phản bác ý kiến

-‘đừng đùa ,tôi đây cao mét 65 ,nặng 46 cân ,thật ra cũng chỉ là một con lợn suy dinh dưỡng , mà cậu không có mắt nhìn người sao ,với tài diễn xuất của tôi thì nhân vật chính còn thuộc về ai được nữa’

Minh thần nhiên nói

-‘vai chính tôi làm ,vai quần chúng nhường cậu’

Tôi đây thực ghét cái vẻ bình tĩnh ,thần nhiên đả kích người khác của cậu ta

Bực mình cầm đĩa đâm miếng bánh trước mặt cậu ta cho lên mồm nhai ,xong lại yên phận ngồi đọc truyện .còn Minh chỉ liếc nhìn tôi một cái ,rồi lại như mọi hôm đeo tai nghe ,nằm gục xuống bàn tiếp tục công việc đi tìm giấc mơ,

3. Chương 3

Ngồi nghiên cứu mãi mới hết quyển truyện yêu thương kia .Ngẩng đầu lên liếc nhìn Minh , Hấn thì ra vẫn đang ngủ ,tôi dịch ghế đến bên cạnh ,lấy một bên tai nghe đeo vào tai ,ngồi ngắm nhìn cậu ta ngủ .Lúc nhắm mắt cậu ta thật hiền lành giống như hồi trước ,tuy lúc đó hấn toàn tỏ ra cái bản mặt ngạo mạn đáng ghét ,nhưng ít ra hấn không lạnh lùng thờ ơ như bây giờ ,có lẽ từ lúc nhận thức rõ hơn về sự thật mẹ mình đã mất ,hấn mới trở nên như vậy .Một đứa bạn trong lớp tôi nói ,lãnh đạm đâu phải bản chất ban đầu của con người ,chỉ những người đã có một cú sốc đả kích lớn đến tâm lí ,thì ai đó mới lấp cái vẻ thờ ơ ra bên ngoài ,là để che giấu sao ?? Có lẽ hấn đã rất buồn .Mẹ tôi nói ,Mẹ Minh ra đi khi cậu ta mới 2tuổi , vụ tai nạn đó xảy ra trong ngày đám cưới của bố với mẹ kế hấn .Liệu Minh có cảm thấy hận bố mình ???Chắc là có vậy nên hấn mới tức giận mỗi khi tôi kể về bố mình .

1 tiếng sau

Tự nhiên có ai đó gọi tôi

-‘này dậy đi ,ngủ như lợn ,cậu không biết bây giờ là mấy giờ rồi sao’

Tôi thắc mắc ,đây không phải là giọng của Minh à .Tiếp sau đó câu hỏi quả nhiên được giải đáp bằng một cú cốc đầu ,đau kinh khủng .Tôi dụi mắt ngẩng đầu lên ,thấy hấn đang cau mày nhìn tôi

-‘ con gái con đứa ngủ đáng xấu kinh lên được ,bà nội của tôi ơi làm ơn khiêm tốn chút đi ,ngủ còn chảy nước ,hizzz thừa nhận đi kiếp trước cậu là lợn đúng không ??’

Tôi thật thắc mắc không biết mình ngủ gật lúc nào ,thấy hấn lải nhải mãi bên tai tức giận ,nói

-‘sao cậu biết kiếp trước tôi là lợn ??? ’

xong lại cười nham hiểm nhìn về phía đối diện Minh

-‘hay kiếp trước cậu cũng là một con lợn đực ,tán một chú lợn dễ thương như tôi không được thù hận đến tận bây giờ ,nhỏ mọn quá cơhahaha’

Hấn cười nhìn tôi .

-‘ờ vâng chú lợn dễ thương ’ sau đó lại chặc chặc vài tiếng....

?Gì đây , câu nói của đại cô nương đây là có ý gì ??hấn là đang coi thường tôi oanh liệt tự nhận mình là lợn sao???? hấn có oanh liệt ,dũng cảm như tôi không ???

cảm thấy Bất lực , bực dọc quát

-‘Câm mồm ’ rồi đi thẳng ,không nên ở lại cho hấn đốp chát vào mặt thêm nữa ...

Nhưng mà thật tiếc thương cho bản thân của tôi ,dù có đi thật nhanh đi chăng nữa hấn vẫn có thể đuổi kịp *đau lòng*

Đến gần tôi hấn cầm tay kéo tôi cùng chạy .Được một lúc tôi đứng lại thở dốc , cau mày nhìn hấn , nói

-‘cậu tính giảm cân còn tôi rất tiếc là không muốn chút nào ,sorry không thể chạy tiếp cùng cậu được ’

Thấy cậu ta vẫn chạy ,tôi cắn bản định đi bộ về ,ai ngờ hấn vừa chạy vừa quay đầu lại nói rất ngắn gọn, mà bản thân tôi đây tiếp thu nó cực kì xâu sắc

-‘7h30 ’

Chỉ nghe có thể thôi nặng lực tôi tăng đến kinh ngạc ,lao đầu chạy như hách speed ,mẹ tôi quả thực đáng sợ ,tôi đây thật không dám nghĩ đến cảnh bị mẹ băm thành từng mảnh đầu ..amen , thấy tôi chạy qua người ,hấn cười cười chạy ngang tôi rồi nói

-‘tưởng đi bộ không muốn giảm cân’

Tôi lườm hấn ,tôi thề tôi đây hận cậu ta thấu xương

-‘sao không gọi tôi dậy sớm , cậu muốn tôi bị đuổi ra ngoài ,đi lang thang đầu đường xó chợ cậu mới thỏa mãn à’

-‘tưởng cậu muốn đi ,nên tôi chỉ đang giúp bạn tốt thực hiện giấc mơ thôi ’

Tôi thở dài lắc đầu , khuyên Nhủ cậu ta

-‘thật ra mấy đứa con gái có biết cậu dễ tiện thể này không , mà kể ra nếu cậu cứ lộ bản chất ra thì không cần mời tôi diễn kịch cam thể này nữa đâu ,thật đấy , hiện nguyên hình đi không thì rất hao tổn tiền bạc của bản thân ’

Hấn cười DIU DÀNG trông thật nguy hiểm nói giọng rõ nhẹ ,mà tôi lại cảm thấy toàn thân ớn lạnh ,... thiên la (trời ơi) đây là mùa hè mà???

-‘bản tính tốt không nên khoe ra, để giành cho cậu từ từ thưởng thức thì hơn’

-‘Cút ,đây không thêm ’

Cãi nhau với hấn nãy giờ cuối cùng cũng về đến nhà ,đột nhiên tôi mong ước nhà mình xa nghìn cây số ,tại sao tôi lại mất công chạy để giờ về nhà nhanh đến thế ,đứng bên ngoài mãi cuối cùng cũng mạnh dạn vào nhà ,hít thở không khí chuẩn bị tư thế nghe đài radio miễn phí amen

Hả??? Trái với ngàn suy nghĩ viễn vông trong đầu óc của tôi , lúc mới Mở cửa vào ,mẹ tôi chỉ tươi cười nói

-‘ Sao con học bên nhà Minh không nói trước cho mẹ ,mà ăn cơm bên đấy rồi thì thôi lên phòng tắm rửa đi con ’

Trong đầu tôi chữ What to tương ,học nhà hấn lúc nào ????? .chắc hấn lại nói dối trắng trợn ,vậy mà mẹ tôi cũng tin ,rất muốn tố cáo hấn ,nhưng thật sự là tôi lại không muốn ngồi tâm sự với mẹ đến đêm à nha.Tôi thở phào vậy là đỡ một kiếp nạnnhưng chờ đã ...ăn cơm nhà hấn ở đâu ra ...đành ngậm ngùi lên phòng, thức ăn ơi bye bye ngày mai chị mới đến với em , nhớ đợi chị đừng ôi thiu nhé

Nửa đêm bụng thay phiên nhau nói chuyện....thật sự không để người khác ngủ à ,làm ơn im hộ phát .Bất lực ngồi dậy cầm máy nhắn cho hấn một tin ,xong lại lăn ra ngủ

Ở nhà bên cạnh ,Minh đang giải nốt bài toán đau đầu ,thấy điện thoại rung mở ra thì thấy dòng tin

‘Hôm nay cảm ơn và xin lỗi ,tôi thực muốn.....giết cậu ,băm cậu làm chả lá lốt ,tôi đói ,tôi hận cực hận cậu ...Do you understand ???’

Hấn vừa đọc vừa tưởng tượng ,khuôn mặt tôi lúc nhắn tin ,nghĩ thôi đã khiến toàn thân rùng mình rồi

4. Chương 4

Mới sáng sớm đã có tiếng chuông điện thoại reo điên loạn ,tôi thật sự không thể mở nổi hai mắt ra nhìn ,chỉ hé hé một mắt coi như đã thật kì tích lắm rồi. Ai lại vô duyên phá hoại giấc ngủ của người khác như thế ??? Quá đáng . Nhìn vào màn hình chữ Minh Tinh hiện ra .Tôi mệt mỏi trả lời

-‘có việc gì ,muốn giết người hay sao mà gọi sớm thế ’

Hắn lại lời cái giọng trách cứ như ông bố già ra nói

-‘mặt trời lên đến đỉnh còn chưa dậy ,định ngủ để quên đi ngày tận thế à bà già ’

-‘ông chú của tôi ơi làm ơn đừng gọi để trách cứ sở thích tao nhã này của tôi, nói luôn đi có việc gì’

Minh thở dài , hắn công nhận phải bó toàn thân với bản tính ham ngủ của tôi

-‘dậy đi không đói à ,sang đây tôi hôm nay hào phóng nấu cho ăn ’

Không nhắc đến thì thôi ,chứ nhắc rồi bụng lại kêu la thảm thiết ,tôi nhớ có nhịn một buổi tối thôi mà ,thật sự có nhịn mấy tháng đâu . Tôi tức giận nói

-‘Cậu là đang vừa đấm vừa xoa chắc ,nhớ lại đi ,nhờ phước của ai mà tôi mới phải tạm biệt với bữa tối hôm qua ????’

Hắn cười cười nói

-‘sao tôi biết được ’

Gì đây lại chơi trò ngây thơ à

??Tôi tức giận quát

-‘đồ nai già ’

Minh thở dài hắn vờ như chuẩn bị tắt máy

-‘haizzzz không sang thì thôi ,đành đồ hết thức ăn vậytoàn món cậu thích mà đồ phí thật ’

Cậu ta lại bắt đầu chiêu câu dẫn đây mà ,biết thế ...nhưng rất tiếc là tôi toàn bị vướng vào câu mới đau chứ

-‘ai nói không sang ,đợi tỳ ’

Hắn không đợi tôi nói hết câu đã tắt máy ,tôi chỉ nghe thấy tiếng tút tút....Cậu ta có cần KIỆT sỉ thế không???.hừ nhà giàu đồ vách vậy mà còn tiếc vài đồng ... xời tôi khinh (-.-*)

15 phút sau tại nhà hắn ,

Đang chiêm thýt thì nghe thấy tiếng mở cửa , bước ra ngoài cửa thấy tôi mặt mũi bơ phờ , hắn kinh ngạc buông lời chê đùa

-‘Yêu quái phương nào mau hiện hình:D’

Tôi phì cái gối yêu quý trên chiếc ghế sofa vào mặt hắn , ấy thế mà bị hắn nhanh tay bắt lấy ,ném lại về phía tôihờn , thật tổn thương xấu sắc , hắn học kém nhất môn GD&CD bảo sao không thể thấu hiểu hết được câu cần kính trọng phụ nữ , người già và trẻ con .

Tôi lườm cậu ta ,không can tâm ,hầm hực nói

-‘cậu có phải con trai không đấy , không biết thương hoa tiếc ngọc là như thế nào à’

Hắn cho tay lên vuốt cằm tỏ ra tri thức giảng giải cho tôi

-‘tôi đương nhiên là con trai ,Nếu có hoa tôi sẽ chăm bón nó cẩn thận , ngọc mà ở trong nhà ,tôi chắc chắn nâng như nâng trứng hứng như hứng vàng cơ ,rồi đợi một ngày đẹp trời ,gả nó vào một cửa hàng xa hoa nào đó, còn loại hàng nhái không mác như cậu thì muốn thương tiếc cũng không miễn cưỡng nổi ’

??? Hàng nhái không mác á , có cần khinh thường nhau vậy không , nghe hấn nói mà sự tức giận của tôi như muốn bùng nổ , đúng là độc mồm độc miệng

-‘ tôi mà thích cậu chắc chắn là sẽ không có tương lai tươi sáng gì đâu’

Hấn nhún vai Thản nhiên nói

-‘ dù không thích tôi thì tương lai của cậu cậu cũng mù mịt lắm rồi ,yên tâm đi ’

Tôi Cứng họng không nói nữa ,đành thẳng tiến đến bàn ăn ...amen toàn những món tôi thích mà cậu ta lại nấu rất ngon ,thật không thể không lấp đầy bụng mà .Thỉnh thoảng tôi toàn sang nhà hấn ăn chực ,bảo sao dù ốm 3 ngày cũng không giảm nổi cân. Nếu tôi mà không trở thành được người mẫu là do cậu ta hết

Chỉ trong vòng 30 phút tôi đã khiến cái bụng ồn ào kia câm nín ,đang định ra ngoài xem hoạt hình thì tự nhiên đằng sau vang ra tiếng nói nhẹ nhàng

-‘đợi chút đã , giúp tôi dọn đồng bát trên bàn và rửa sạch sẽ nó đi rồi muốn làm gì thì làm ’

-‘ tôi là khách mà ’

Hấn kiên quyết nói

-‘khách cũng phải rửa ’

Tôi đành ầm ục vào chiến đấu với đồng hồ độn đầy, nhưng may là cậu ta rửa còn tôi chỉ tráng bát thôi

Haizzz Chẳng trách lũ con gái trong trường toàn khen hấn hoàn hảo ,trong tủ lạnh nhà hấn toàn ly kem trái cây tự làm nhìn đã thấy hấp dẫn rồi .Trong những ngày hè nóng bức như thế này thì còn gì bằng , mang hai ly ra phòng khách ngồi ăn ,đang thưởng thức tự nhiên Minh nói

-‘có muốn đi biển chơi không’

Tôi nhìn hấn

-‘Có ,nhưng làm sao mà đi được’

-‘ muốn thì dễ thôi’

-‘cậu đùa chắc mẹ tôi sẽ không cho đi đâu’

Hấn cười cất giọng chắc như đinh đóng cột

-‘về nhà chuẩn bị quần áo đi ,ngày mai chúng ta xuất phát ,yên tâm ,mẹ cậu thì không thành vấn đề’

Đúng như lời hấn nói, tối mẹ tôi còn chuẩn bị quần áo cho tôi nữa cơ ,chả hiểu tại sao bà có thể giao con gái mình linh tinh như thế được ,mặc dù tôi đây cũng không thuộc hạng khuynh nước khuynh thành

, chỉ là hấn học giỏi nên mẹ tôi tin hấn thế sao???? Quả bất công dành tự nhủ với bản thân rằng ,sau này phải tìm cho bằng được một người bạn trai học giỏi , nếu được vậy dù có cùng nhau bỏ trốn mẹ tôi cũng mỉm cười cho qua là cái chắc ...

5. Chương 5

9h30 mới bước ra khỏi cửa đã thấy hấn yên phận đứng đợi , Tôi đi đến cười cười nói

-‘Đợi lâu chưa ’

Minh cau mày trả lời

-‘cũng không có gì ,mới 30 thôi’

Tôi ngạc nhiên , vỗ ngực thở phào

-‘ may thật tôi còn tưởng mình chậm lắm rồi cơ ...hahaha hết hồn hoá ra có 30p ’

Minh bực dọc , hấn nhìn tôi với con mắt căm hận như kẻ thù truyền kiếp

-‘ may cái đầu cậu,30p đủ làm chân tôi đau nhức ,cổ cũng dài ra vài mét rồiđồ sâu ngủ , suốt ngày chậm chạp nói cậu là rùa còn thấy cậu không xứng ,đồ chậm hơn rùa’

-‘ đồ nhỏ mọn ,đợi một chút cũng kêu than’

Hấn nói

-‘ Cậu dám to mồm nói tôi nhỏ mọn , rủa cậu 10 lần thì đến 9 lần cậu đến muộn 1 lần sắp muộn. Tôi đây là cao thượng lắm rồi ’

Thấy cậu ta sắp lên cơn ,tôi đành đổi chủ đề

-‘ hahaha im sorry , hôm nay trời quả nhiên trong thanh gió mát ,bạn yêu bây giờ chúng ta đi bằng gì ’

Hấn nhìn tôi cau mày trả lời

-‘Sén , đi bằng xe chứ đi bằng gì ,quốc bộ đi 120km cậu có thể còn tôi xin từ chối ’

Thật là ,tuy tôi dốt địa lý nhưng cũng không phải người không có đầu óc , tất nhiên biết điều đấy chứ , tôi lười hơn hấn chục lần , nghĩ sao đi bộ được

-‘ai chẳng biết là đi bằng xe ,ý tôi là đi bằng xe gì ???

Hấn chỉ tay về chiếc xe đằng sau

Tôi mở to mắt nhìn chiếc ô tô màu đen đỏ ,tò mò hỏi

-‘thế tài xế đâu ’

-‘không có’

-‘vậy ai lái’

Hấn thản nhiên nhún vai , tay chỉ về chỗ tôi

-‘cậu lái ’

Tôi đầy trợn cả hai mắt ,nói thật xe ô tô đấy tuy đẹp nhưng căn bản tôi đây còn không biết xe đấy tên gì nữa là ,lái bằng niềm tin chắc

-‘uầy uầy đừng đùa ,cậu muốn ngày này năm sau là ngày đổ của chúng ta ????

-‘phí lời ,tất nhiên là không ’

-‘nếu cậu nói tôi lái ,vậy chả thà nói tôi đâm đầu vào tường tự sát còn hơn ,xe này để lại mang đi bán mua tiền vàng đốt cho tôi làm đại gia không tốt hơn à’

Minh lấy tay cốc vào đầu tôi một cái cho tỉnh hẳn

-‘ tôi với cậu đi ,cậu không biết lái đương nhiên là tôi lái rồi ,đầu đất .Và làm ơn bớt hoang tưởng đi ,cho dù cậu đâm đầu vào tường tôi cùng lắm với tư cách là bạn bè đốt cho cậu căn biệt thự 50k là cậu tốt phúc lắm rồi ’

-‘hứ...đồ keo kiệt ’

-‘bớt nói nhảm đi có lên xe không ?? Hay cần tôi ga lăng mở cửa xe cho cậu mới chịu vào’

Tôi nghi ngờ nói

-‘Thật á ’

Hấn cười nham hiểm đáp

-‘thật’

Đột nhiên tôi lại nghĩ ra tình huống ,bản thân đứng đợi cậu ta ra mở cửa ,còn cậu ta ngồi lì trên xe nhìn ra phía tôi ,rồi hai đứa nhìn nhau chặc kéo dài đến tối mất ,tôi xua tay lắc đầu

-‘khỏi đợi cậu ra mở cửa xe hộ chắc đến hết hè ,cổ tôi dài hơn cổ hươu mất ,vẫn là tôi tự lên vẫn hơn ’ sau đó tôi tự mở cửa xe bước lên

Hắn nhếch môi cười ,sau đó đang định khởi động xe thì bị tôi ngăn cản

-‘từ từ ,đợi tôi hít thở để cảm nhận sự sống thêm chút nữa đã ,Nếu có xảy ra chuyện gì ít ra còn cảm thấy mãn nguyện , ôi thần linh ơi làm ơn lưu ý cho cái mạng nhỏ bé của con, xia xiể nỉ (cảm ơn người)

-‘ thở đủ chưa ’

-‘chắc là rồi ’

Hắn khởi động đi một lúc ,tôi Lại lăm nhảm tiếp

-‘nghĩ lại đi nếu cậu không biết lái ,chúng ta có thể đi thuê người lái ,tuy chúng ta sinh cùng năm nhưng tôi thật sự không muốn mình ra đi cùng ngày cùng tháng với cậu đâu ’

Minh nghe tôi lăm nhảm mãi cuối cùng cũng không chịu được quay sang quát

-‘bớt xàm đi ,tôi biết lái yên tâm chưa’

Tôi nhìn hắn mặt đầy sự nghi ngờ

-‘chắc không ,sao trước đây không thấy cậu lái xe ô tô bao giờ ,cậu toàn đi xe máy hoặc xe đạp fixed gear thôi mà ’

-‘ biết đi là lúc nào cũng phải đi à’

Tôi gật đầu liên hồi ,nói

-‘ừ tất nhiên rồi ’

Trái lại sự cãi cùn của tôi Minh chỉ thở dài nói bình thản hết sức, hắn nói

-‘ nếu không cất tiếng mọi người còn Thấy cậu thông minh ,chứ cậu mở mồm người thiếu năng họ lại cảm thấy bản thân may mắn ,khi có đứa ngu hơn mình ’

Tôi lườm cậu ta ,sấn tay áo như chuẩn bị tư thế ra trận ,giọng giang hồ nói khích

-‘ thật may cho cậu là cậu đang nắm giữ tính mạng của tôi đây ,không thì cậu xác định chỗ chôn đi là vừa ,nghĩa địa vẫn luôn vậy gọi cậu , xờicậu đúng là cái mồm nói ra chữ từ nào yêu thương nổi ’

Hắn chỉ cười không phản bác . Tiếp đó trên cả trạng đường tôi tự lăm nhảm ,lâu lâu được Minh trả lời một câu , còn tôi nói chán lại lẩn ra ngủ

6. Chương 6

Biển luôn cho mọi người cảm giác gần gũi ,tuy nó có lúc gợn lên những cơn sóng sóng mát lạnh ,nhưng bản thân biển luôn khoác lên màu áo xanh yêu thích của tôi . Cảm thấy thật yo!! Most

Cuối cùng chúng tôi cũng đến nơi ,xe dừng trước một ngôi nhà gỗ hai tầng nhìn bề ngoài khá đơn giản ,còn bên trong lại khác hẳn ,cách bài trí hiện đại nhìn rất đẹp mắt .

Tôi chạy một vòng quanh ngôi nhà một lượt , tôi thật hâm mộ người thiết kế ra nó ,trên tầng 2 có ban công hướng về phía biển ,khung cảnh được nhìn từ đây thật sống động ,đây chuẩn luôn căn nhà thuộc dạng mơ ước của tôi

Thấy hắn đang xếp đồ, tôi đến gần tò mò hỏi

-‘Nhà này của cậu sao ’

Hắn đáp

-‘ừ ’

-‘ thật á , người như cậu làm sao có thể thưởng thức hết được căn nhà tao nhã như thế này , nói thật nhá nhường lại cho tôi có phải hay hơn không ’

Hắn gấp xong quần áo ,quay ra nhìn tôi cười chêu chọc

-‘ tỉnh chưa ,tôi thấy cậu nên đi rửa mặt thì hơn ,Ngồi trên xe ngủ mơ hơi nhiều rồi đấy ’

-‘xí không cho thì thôi ,cậu đừng bán vội sau này tôi kiếm tiền ,cậu bán lại cho tôi là ok rồi

Hắn nhìn tôi với vẻ khó tin nói lời thật lòng

-‘không bán ,mà chỉ dựa vào cái trí thông minh của cậu thôi sẽ kiếm nổi tiền mua sao ???? Hizzzz vẫn nên đi rửa mặt thì hơn ,mơ mộng viễn vông’

Mắt tôi dật dật

-‘không bán thì thôi ,có cần khinh thường khách hàng thế không ,nhà cậu mà phá sản người như cậu đi làm sợ bị người ta đuổi thẳng căng’

Minh thần nhiên nói

-‘ít ra xin được việc mới bị đuổi ,còn tôi sợ cậu còn không ai thuê làm việc luôn đấy,cậu sẽ không có cơ hội bị đuổi việc đâu hạnh phúc không ’=]]]]*

-‘mỗi lần nói chuyện với cậu y rằng đầu tôi muốn bùng cháy , một ngày không ăn cơm cậu vẫn sống , nửa ngày không nói xoắn tôi thì đó là ngày tận thế của cậu à’

Thế mà cậu ta còn thần nhiên trả lời ừ mới đau lòng chứ

Tôi thật nói không thành tiếng ,đánh nghiêng răng ,trợn trừng mắt,tức sôi máu .Minh thần nhiên cười ,thư thái xuống tầng dưới ,sau đó còn quay lại nhìn khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận của tôi thêm lần nữa mới thỏa mãn đi xuốngmỗi câu cậu ta nói đều khiến tôi hận thấu xương .

Tức giận đi tắm cho hạ hỏa

30 phút sau lúc tôi đi xuống thấy Minh đang thần nhiên ngồi trước một mâm cơm thịnh soạn . Thấy tôi hắn cười châm chọc

-‘tưởng cậu mất tích ,đang định ăn mấy món ngon trước ,xuống đúng lúc ghê ,thật nghi ngờ có phải cậu trốn trên đây để đỡ bị bắt nhặt rau không đấy’

-‘ nếu cậu không sợ bị tôi phá hỏng ,tôi luôn sẵn sàng vào giúp’

Hắn thở dài ,nhường tôi lần này không đá đểu nữa

-‘tôi rất muốn căn bếp của mình bình yên ,nên cậu không giúp vẫn hơn ,ngồi xuống ăn đi ’

Tôi cười ngồi xuống ,tất nhiên là ăn cơm hắn nấu khỏi phải bàn , tự nhiên hắn nhìn tôi thắc mắc hỏi

-‘có ai khen cậu nấu ăn ngon chưa’

Tôi thành thật trả lời

-‘hình như là chưa ’

Hắn nhếch môi tạo ra nét cười ,rồi gật đầu đồng tình nói

-‘ừ tất nhiên là chưa rồi ,đồ cậu nấu có ngon đâu ,cho lợn còn không thèm chứ đừng nói người ,ai mà khen chính tổ người đấy có vấn đề về vị giác nặng ’

Tôi bực mình gấp miếng sườn ,tiến thẳng mồm cậu ta mà hạ cánh . Đã thế hắn thần nhiên ăn ,xong còn khuyến mãi thêm câu nhắc nhở

-‘tôi không thích ăn sườn ,có lòng tốt thì gấp miếng thịt bò to nhất kia kìa ’

Tôi tiện tay gấp đồng thức ăn vào bát Minh ,sau đó cười khiêu khích ,nhìn chiếc bát thịt rau trông chất của hần ,tôi nói

-‘ồ dạo này cậu có vẻ gầy ,ăn thêm chút để bồi bổ đi ’

Trái lại bộ dạng khiêu khích thăm hại ,thất bại hoàn toàn của tôi cậu ta gấp miếng thịt trong bát ,nhìn tôi thâm tình nói

-‘hóa ra cậu cũng rất quan tâm đến tôi ,tại hạ đa tạ ,buồn toàn món tôi thích ’

Cờ trắng đầu hàng ,cuộc chiến thất bại tôi thật sự hết trò :(((

7. Chương 7

Căn nhà của hần có hai phòng ,tôi đây lại rất vinh hạnh ,được ở tại phòng trước đây từng là nơi ngủ của mẹ hần .

Đồ đạc được bày trí gọn gàng ,trên chiếc bàn cạnh giường có một bức ảnh ,hình của một người con gái tầm 18 ,19 tuổi.

Nếu không phải trước đây nghe người ta nói mẹ của cậu mất lúc 27 tuổi ,thì đảm bảo tôi tin chắc chắn cô gái trong bức ảnh này là người hần thầm thương trộm nhớ ,mẹ hần rất đẹp ,lúc chụp bức ảnh này cô ấy ăn mặc khá cổ điển ,khuôn mặt cười tự nhiên

Trong đầu tôi thầm nghĩ bố Minh thì là một soái ca còn mẹ hần lại đẹp như vậy ,bảo sao không sinh ra đứa con sát gái như hần ,thật là một gia đình yêu nghiệt .

Tự nhiên có một giọng nói phát ra từ phía ban công .Cô nói

-‘không phủ nhận ta có một chút nhan sắc ,nhưng làm gì đến nỗi yêu nghiệt đâu ,không phải có vụ hứa hôn thì nhớ không nhầm đến tận năm 18 tuổi, ta vẫn F.A cơ mà ’

Tôi quay sang nhìn nói phát ra tiếng nói kia ,thì thấy một người con gái đang ngồi gần cửa ,trên tay còn cầm quyển truyện ,mắt nhìn về phía tôi cười .

Tôi nhìn cô lại nhìn bức ảnh ,quay thêm một lần nữa ,sau đó giọng run run nói

-‘cô ...là mẹ của Minh’

Cô ấy thản nhiên nhìn tôi trả lời

-‘ừ , không ngờ đến con trai ta lại đưa bạn gái về ra mắt ta nhanh như thế ’

Tôi không để ý đến câu nói của mẹ hần ,tâm trí hiện giờ đặt hoàn toàn tại quyển truyện ‘Hoa Tư Dẫn’ cô đang cầm ,đúng là tiểu thuyết luôn ảnh hưởng mạnh đến tâm trí của tôi ,nó khiến 1 người vốn sợ ma khủng khiếp như tôi đây, còn quên mất mình đang ở cạnh một người đã khuất ,

Tôi mắt sáng lên nhìn cô ấy nói

-‘Cô cũng có quyển hoa tư dẫn ’

Mẹ hần cười dơ quyển truyện lên nói

-‘ừ ,ta phải canh kình lắm mới mua được , chờ từ 1h đêm đến lúc người ta vừa mở cửa lao vào mang về luôn ,buồnở dưới đây nhiều người fan cuồng tiểu thuyết giống ta ,hizzzzz trác trở ghê ’

Hiếm hoi lắm mới gặp được người cùng cảnh ngộ ,Tôi cũng thở dài than vãn

-‘mấy nhà sách cháu đến đều hết ,đành canh trên mạng ,lúc cháu vừa thấy có hàng đang định mai đặt thì nó lại hết hàng ,buồn hơn là lúc quyển truyện đó có tiếp thì cháu lại không có tiền mới khổ tâm không cơ chứ ’

Mẹ hần gật đầu tỏ vẻ đồng tình ,lâu lâu mới gặp được tri kỉ (cùng hội mê truyện =)))

Tôi tiến đến gần mẹ hần ,ngồi đọc ké quyển truyện khá vui vẻ ,tự nhiên giở đến trang công chúa Diệp Trần nhảy từ trên thành trì xuống trong ngày nước vỡ bị diệt vong ,ngẫm nghĩ lại từ chết ,tôi quay sang nhìn mẹ hần giật mình lùi lại vài bước .

-‘Cô không phải đã mất rồi sao???’

Mẹ hần cười hiền trả lời

-‘ừ ,cách đây 15 năm ’

Mặt tôi trắng bệch còn cô lại hồng hào ,giống như vị trí bị đảo ngược ,giọng run run

-‘thế sao cô ở đây được , mấy cái lá bùa kia chẳng lẽ là hàng nhái hết à ’

Mẹ hần nhún vai bình thản nói

-‘nhà ta ,ta không vào được thì quá hoang đường ’

Tôi nói

-‘Nếu vậy cô phải sang bên kia thăm Minh, người luôn nhớ thương cô chứ , tìm cháu làm gì’

Cô ấy nói

-‘con trai ta vía nặng ,có thấy được ta đâu ,nên ta ở đây nói chuyện với cháu cho vui’

Tôi ngạc nhiên dường như không tin lấy tay chỉ vào mình hỏi

-‘ cháu vía yếu ’

Mẹ hần trả lời

-‘ừ’

-‘thế cho cháu hỏi ,bùa nào mới là hàng thật ,hàng Việt Nam chất lượng cao ý’

Cô ấy cẩn trọng hỏi tôi

-‘để làm gì’

Tôi thành thật

-‘tránh cô chứ làm gì’

Mẹ hần cười nham hiểm

-‘vậy thì không được ,bí mật quốc gia bất khả xâm phạm ’ (T.T) các cụ xưa nói có sai bao giờ , mẹ nào con đấy , giống từ khuôn mặt đến tính cách , thật khiến người khác phải đau đầu

Tôi chấp hai tay vào cầu xin như mấy chàng trai hảo hán trong phim kiếm hiệp ,giọng thành khẩn

-‘tiết lộ cho cháu một chút thôi’

Cô ấy quay mặt đi kiêu ngạo ,lòng không chút xoay chuyển nói

-‘không ,cháu chưa ngủ mà đã mơ rồi sao ,bớt ảo tưởng đi’

Tôi thở dài

-‘mẹ con tính y nhau ,may chồng cô không như thế nữa đấy,không cháu đột quỵ ra đi sớm mất’

Thế mà mẹ hần lại cười tươi ,mãn nguyện nói

-‘tất nhiên rồi ,con ta không giống ta thì giống bà hàng xóm chắc’

Nghe vậy ,bất chợt đầu óc tôi hiện ra bao nhiêu là viễn cảnh thiên đường , kì thực

-‘ước gì cậu ta giống bà hàng xóm ,không biết dụ dỗ hiền lành biết mấy ’

Cuối cùng nói khéo mãi mẹ hấn cũng không chịu đi ,đương nhiên là tôi không thể nhắm mắt đã ngủ như thường ngày được . Haizzz bạn thử nghĩ xem , bản thân có thể kiên cường chìm giấc mộng đẹp trước một người đã chết được hay không , T.T tôi đây chẳng bạo gan như vậy được , cô ấy cười nhìn tôi còn tôi lại chỉ có thể nằm thao thức chờ đợi cô ấy buông lời từ biệt với tôi , quả nhiên như trời hạn trông mưa

Gia đình hấn hại tôi thật thâm hiểm ,tận 5h sáng mẹ hấn mới từ biệt tôi ,xong còn không quên tặng kèm lời hèn tới nay đến tiếp ,làm tôi mất hết niềm tin vào cuộc sống ,giết tôi đi T.T ,cầu cho ngày mai sáng thật lâu

8. Chương 8

Sáng hôm sau tôi căn bản là một con ma đội xác người đi xuống tầng 1, thử nói xem dù tôi có ngủ đến 10h sáng đi nữa ,mất sao có thể thoát khỏi cảnh thâm như một con gấu trúc

Mình lúc này đang ngồi thảnh thơi trên ghế sofa uống trà,cầm tờ báo đọc chăm chú ,thấy tôi đi xuống mắt cậu ta giật giật ,xong lại nhanh chóng lật tung tờ báo, hấn nhìn tôi nói lời chêu chọc

-‘ chẳng lẽ sở thú bị xổng chuồng ???nguy hiểm ghê ,bực thật tại sao không ai đăng báo ,để người khác còn biết đường phòng bị , mang cung tên làm một chuyến đi săn ’

thật tức hộc máu .Tôi đây thì bị mẹ cậu ta làm mất ngủ ,thế mà nhìn hấn xem ,mặt tươi tỉnh ,sảng khoái cười đùathiên la (trời ơi) công lí ở đâu ???Tự nhiên ước thế giới có siêu nhân gao ...(câu nói bất hủ :nơi đâu có sự sống ,nơi đó có công lí ,GAO REN TRỒ =]]]]* Gao Ổ..... một thời hâm mộ:D)

Bực mình ngồi xuống bên cạnh hấn ,cầm cốc trà cho lên miệng uống hết một hơi ,uống xong mới biết mình k uống được trà.....vị đắng chát xuống đến cổ họng ,mặt tôi đây thề là giống như khi ăn ớt .

Mình đưa cho tôi cốc nước lọc ,xong lại giả trò diễn kịch ,cậu ta ôm hai tay trước ngực ngậy thơ nhìn tôi ,diễn như thiếu nữ xưa ,yểu điệu nét na ,nhẹ giọng nói

-‘cậu là có ý gì với người ta, tranh nước uống thì thôi , lại còn uống vào đúng chỗ người ta vừa nhấp môi ,cậu không lẽ là muốn hôn gián tiếp ,nhờ cậu giống mẹ thánh giống thì sao , hôn gián tiếp cậu mà có thai thì sao ,thế còn đâu là sự trong trắng của người ta nữa ’

Tôi bực mình với tài diễn xuất bậc thầy của hấn , hiện đang có tâm trạng không vui , vậy mà hấn còn cho thêm lửa vào dầu

-‘cút ,cậu diễn kịch là muốn tham dự giải oscar chắc ,có cần diễn sâu thế không ’

Hấn thản nhiên đáp

-‘thế cũng là ý hay ,có thể xem xét ’

-‘tôi chắc điên mới đi nói chuyện với cậu ’

Mình nhún vai thản nhiên thản nhiên như mọi ngày

-‘cứ thoải mái thể hiện đi , bình thường quá không phải tính cách của cậu ,tôi quen rồi’

-‘ý cậu nói tôi bị điên ’

Hấn lắc đầu nói

-‘không ,là cậu tự nói mà’

Tôi bực dọc đáp lại

-‘lúc nào cậu bị cảm nhớ nói với tôi ,hôm đấy dù nghèo kiết xác tôi cũng sẽ mở tiệc chúc mừng ’

Minh vô ngực khoe về thể lực của bản thân , hấn nói

-‘rất tiếc phải thông báo cho cậu rằng, tháng trước tôi đi kiểm tra sức khỏe ,họ nói thể trạng của tôi Cực Kỳ Tốt, cậu hiện tại chưa có cơ hội mở tiệc rồi , cậu cố gắng đợi đến một ngày mưa giông ,bão tố đẹp trời lúc ấy hãy mở patty sau cũng được =]]]* ’

Cậu ta nhấn mạnh câu cực kì tốt mới diên chứthật là cảm giác bất lực (mọi người đừng thấy tôi nói bất lực mà nghĩ xa xa , con gái thì không sao ,con trai mà nói câu đấy mới là cả một vấn đề lớn :D)

Tôi thở dài bỏ qua cho hấn những lời chọc tức kia , quân tử báo thù mười năm chưa muộn ..., cần bồi bổ cái bụng trước tính sau vậy (có thực mới vực được đạo , =]]]* tôi vẫn luôn theo chủ chương đúng đắn đó)

-‘ sáng nay ăn gì ’

Hấn nhìn ra hướng ngoài cửa ,cau mày nói

-‘trời đã lên đến tận đỉnh ,ánh sáng đã trói lửa như thế, cậu nghĩ giờ vẫn là buổi sáng à, nhầm rồi phải ăn chưa mới đúng ’

-‘xờitrưa hay sáng cũng được ,quan trọng là ăn gì ???’

Hấn nói

-‘ hết đồ nấu ,cậu đi mua về đây tôi làm cho ’

-‘đùa nhau à ,lần đầu tôi đến đây làm sao biết đường’

Cậu ta ngồi xuống ,lấy tay tôi chấm một ít nước vẽ lên mặt bàn kính , vừa tả như bản ráp

-‘cậu cứ đi thẳng , sau đó sang trái hai lần , sang phải 1 lần , lại đi thẳng và sang phải 2 lần là đến’

Tôi dơ ra nhìn hấn ,cái ngón tay chấm ít nước kia là đang vẽ cái gì , cậu ta thật thiên tài , vẽ con giun đẹp như vậy , quả cao tay :))) tôi đây khâm phục khâm phục sát đất

-‘cậu đang vẽ con giun ????? Tả như thế bố tôi còn không hiểu ,nghĩ sao tôi tìm được

Giải thích một lúc ,cuối cùng cũng không đạt kết quả vẫn là 2 đứa cùng đi .Thật may là dù cậu ta có hoàn hảo đi chăng nữa , những vẫn thua tôi khoản vẽ vời ,ít ra ông trời không quá ưu ái cho hấn.

Lần trước trên đường đến ,tôi căn bản là ngủ không có cơ hội ngắm ,giờ mới thấy quanh đây có một thị trấn nhỏ ,ở đây đâu đâu cũng toàn nhà gỗ nhìn thật đồng đều ,cây cối trước những căn nhà san sát nhau ,tạo thành một vĩa hè ngập trong bóng mát .

Hấn đạp xe còn tôi ngồi phía sau nhàn nhã ngắm cảnh , đi qua từng căn nhà không mấy cầu kì ,dần dỉ mà tao nhã một nét đẹp độc đáo ,thỉnh thoảng còn bắt gặp những người nước ngoài đang thích thú chụp ảnh , mọi người thì đều nói chuyện vui vẻ , không khí trong lành ,hoá ra cũng có một nơi thoáng đãng như thế này .

Tôi thật sự bị cảm hóa bởi sự hấp dẫn của thị trấn ven biển này.

9. Chương 9

Ồ nơi đây thật nổi bật nha, giữa một rừng gỗ thế này hoá ra vẫn còn một tòa nhà của hiện đại . Siêu thị tổng hợp , bày bán mọi thứ khá gọn gàng ,có 10 tầng mỗi tầng là một mặt hàng , Rất may là có cầu thang máy chứ không chỗ khu bán đồ ăn tận tầng 5 , đảm bảo nếu phải leo bộ nhiều người sẽ nghĩ như tôi thà nhịn đói còn hơn=]]]*

Thấy tôi nhìn ngắm xung quanh thích thú cậu ta quay sang cười nói

-‘lạ lắm à mà cậu nhìn không chớp mắt mãi như thế’

-‘ừ’

-‘đồ nhà quê’

Tôi quay sang nói

-‘ừ tôi nhà quê , cậu ở gần nhà tôi ngay sát thì là thành phố chắc’

Hắn nhếch môi cười ,ngghi ngờ hỏi

-‘Cậu có chắc mình là người Việt Nam ???không hiểu tiếng mẹ đẻ à , đồ nhà quê là chỉ những người kém hiểu biết ,lạc hậuhiểu chưa cô nương’

Tôi thở dài

-‘tiếng việt phong phú ,đa dạng không hiểu cũng là chuyện thường tình thôi’

Tiếp đó chúng tôi bắt đầu công việc tìm kiếm thức ăn ,sau một quá trình tranh cãi gay gắt cuối cùng cũng chọn xong .

Tất nhiên là lúc về hân đào ,chứ để tôi đào ,tôi thề nhích xe được 10cm là đã cảm thấy hạnh phúc lắm rồi 11h30 về đến nhà , Minh bắt tay vào nấu ăn , còn tôi đây vinh hạnh được làm phụ bếp ,ngồi nhàn nhả nhặt rau

Hắn nhìn tôi lắc đầu , nói

-‘rõ ràng mẹ cậu nấu ăn rất ngon ,tại sao lại có một đứa con nấu nướng tệ hại thế này’

-‘ừ tôi cũng rất muốn hỏi mẹ tại sao tôi có một người anh rõ hảo soái (đẹp trai) như thế ,mà trong khi đó đứa cũng cùng dòng máu này lại chẳng có điểm nổi bật gìhờn’

Hắn nói

-‘kiếp trước cậu ăn ở có đức quá mà , nên bây giờ sinh ra mới bị sắc đẹp bỏ rơi’

-‘tôi có đạo đức nên xấu , thế cậu đẹp chắc là người vô đạo đức’

Thế mà hắn lại nhún vai , thản nhiên nói

-‘vô đạo đức mà đẹp tôi cũng chấp nhận’

Tôi lườm hắn , cái vẻ mặt nhờn nhợt của người của hắn tôi đã thấy trong vài năm qua , vậy mà cũng không thân quen nổi , (-.-”) mỗi khi hắn muốn mở mồm là y rằng tôi muốn giết người thiện tai thiện tai

.Dùng xong bữa trưa chúng tôi chia nhau ra mỗi đứa một phòng ,bắt đầu công việc khai thác giấc mơ .Tôi đây còn ngủ cho cả phần tối nay nữa hizzzz mẹ con hắn thật đáng sợ

4h bất dậy đi ra hành lang ,thấy Minh đang nằm trên bãi cát ở gần biển ,tôi chạy ra đấy . Cậu ta nhàn hạ nằm nghe nhạc ,lúc tôi đang định nằm xuống bên cạnh, hắn đột nhiên dang cánh tay ra ,đương nhiên là có gối miễn phí tội gì không nằm .lấy một bên tai nghe đeo lên taiTôi thắc mắc hỏi hắn

-‘bài này tên gì’

Hắn ta nói

-‘từ bỏ của Dung Tổ nhi’

Mắt tôi nhìn lên bầu trời xanh vừa thưởng thức bài hát vừa nói

-‘cậu có vẻ thích bài này ,hầu như lúc nào cũng thấy cậu nghe’

Chẳng biết tại sao giọng hắn trầm xuống , vẻ mặt cũng trầm tư hơn , nhẹ giọng nói

-‘vào mỗi buổi tối mẹ thường hát cho tôi nghe bài này ,nó là cả kí ức tôi có thể nhớ đến nay về mẹ mình’

Có vẻ như tôi lại lỡ lời mất rồi , không được, không được.... phải làm sao đây , tôi không giỏi trong khoản dỗ dành , im lặng được một lúc tôi lên tiếng phá vỡ bầu không khí , tôi nói

-‘mẹ cậu rất đẹp ’

-‘ừ chắc vậy ’

Những khung cảnh tối hôm qua lại hiện ra ,tôi quay sang nhìn cậu ta chăm chăm, dính chính lại lời nói ,giọng chắc như đinh đóng cột , một lời nói ra quyết không rút lại , tôi nhìn hấn nghiêm mặt quả quyết nói

-‘không cần nhớ gì cả , cậu nhìn vào gương kiêu gì cũng nhìn ra mẹ cậu thôi ’

Hấn cau mày hơi nhếch đầu về phía tôi ,Nghĩ ngợi nói

-‘ý gì ,làm như cậu quen thân với mẹ tôi lắm vậy , ngừng ngay những lời chém gió chém bão ấy đi , trước mặt tôi thì tài năng tưởng tượng của cậu cũng bị dè bẹp thôi , đừng cố ’

Tôi thành thật gật đầu lia lịa ,nhớ lại cái tình huống hôm qua tôi lại cảm thấy bức mình , nhìn hấn ngẫm nghĩ một chút , rồi nói vài lời nhận xét

-‘mẹ con cậu giống y nhau , luôn khiến tôi phát bực. Tối qua mới gặp xong’

Minh dùng tay còn lại ,gõ vào đầu tôi, nhìn cái bản mặt tôi nhăn lại vì đau , hấn cười rất thỏa mãn rồi nói

-‘lại chém ”

Haizzz....Tôi đành thở dài ,biết trước rồi mà ,người như hấn làm gì tin vào mấy chuyện ma quỷ , lúc nói thật thì không tin ,lúc chém gió lại tin sái cổ thật đáng thất vọng ...Nằm được 1 tiếng ,thấy trời se lạnh tôi với hấn đứng dậy ,lúc này tôi mới để ý bên dưới chỗ cậu ta mới nằm ,cái quái gì vậy ,mang tiền về xếp gối đầu á ??????

-‘cậu thừa tiền à ,nhiều tiền quá thì mang tôi giữ hộ cho đảm bảo rất an toàn , nếu cậu có đòi tôi cũng không đưa yên tâm chưa ’

Minh nhặt tiền xong ,đến bên cạnh khoác vai tôi cùng đi ,hấn nói

-‘ tiền càng nhiều càng ít ,chả ai thừa tiền cả , tiền có nhiều công dụng ,tôi đây là chỉ khai thác hết giá trị của nó thôi ’

-‘hừ’

Buổi tối sau bữa ăn tôi trở về phòng ,lúc mới tắm xong vừa bước ra khỏi phòng ,thấy mẹ hấn đang nằm trên giường chăm chú đọc truyện , cái khăn tôi đang lau đầu bởi tay run mà nó tiếp đất an toàn

Thấy tôi ra cô ấy cười chào hỏi khách sáo

-‘ 2 ,ta lại đến chơi với cháu đây , có thấy vui hơn không’

Quả thật rất vui , không thể tả nổi , lúc nhìn thấy cô ấy ,không hiểu sao tim tôi đập điên loạn , tầm trí rối bời , toàn thân run lẩy bẩy , hoan hỉ đến không thể tả hết . Tôi mấp máy môi mãi mới nói được thành lời

-‘cảm ơn ,thật sự cô không đến chơi cũng được ạ , cháu thật không để ý , cũng tuyệt đối không phàn nàn nửa câu buồn chán ’

Mẹ hấn đặt quyển chuyện xuống , nhìn tôi cười nói vui vẻ , khoác tay như bạn bè

-‘sao có thể như thế được ’

Cầu xin mãi cũng không có chút tác dụng ,tôi đành phải sang phòng hấn trú nhờ .Hấn đang trong tư thế người dựa vào tường ,chân nọ vắt chân kia ,tay cầm quyển sách đọc ,thấy tôi đi vào hấn nhứ mày hỏi

-‘sang đây có việc gì không ,về phòng ngủ đi muộn rồi ’

Nhìn mẹ hấn tươi tỉnh đằng sau , tôi chỉ dám bịa chuyện không dám khai thực hư câu chuyện , tôi cười như không , nói

-‘chỉ là tôi muốn ngồi tâm sự với cậu một chút thôi mà ’ ra thì có sự mâu thuẫn không hề nhẹ ,trong lòng tôi lại nói không ngừng câu ‘làm ơn hãy cứu một sinh mạng nhỏ bé của tôi ’

Hắn ngồi dậy ,đi xuống , tìm kiếm , lúc lợi thứ gì đó trong ngăn tủ , lúc sau lấy ra cái xấy tóc màu đen , hắn ấn tôi ngồi xuống chiếc ghế ,tay khéo léo xì đầu họ tôi . 15p sau thấy tóc tạm thời khô ráo ,hắn nói

‘rồi ,về phòng được chưa ’

Tôi kéo áo hắn ,nhất quyết không chịu rời đi ,cuối cùng hắn không dư sức đuổi nữa ,tôi ngồi trên giường nghịch máy ,chán lần ra ngủ lúc nào không biết .

Thấy tôi ngủ hắn đắp chăn cho tôi , sau đó ánh mắt vô phương , không biết hướng về nơi nào trong căn phòng , chỉ cười nhẹ nói

-‘Mẹ lại dọa cô ấy rồi đúng không’

Có một dòng chữ hiện ra trên một quyển vở , cô ấy nói

-‘mẹ đây là muốn tâm sự với con dâu thôi mà ,mẹ vô tội, với lại mẹ đang giúp đỡ bọn con gần lại nhau hơn còn gì ,ha ha ha quả thực công lớn , công lớn ’ sau đó có tiếng gõ bàn . Hắn nhìn về nơi phát ra tiếng ,phía quyển vở ,nhìn thấy dòng chữ ,hắn cười .Đó là cách hai mẹ con họ nói chuyện vào những ngày hè

(Bắt đầu trở lại với ngôi trường ,cuộc sống học sinh)

*nhân vật mới : tôi và Minh gọi hắn là 2H Nhật ,tên hai nghĩa

+ xin chào Hoàng Nhật

+còn lại là tên chính Hoàng Hoàng Nhật

Tuổi 17 ,soái ca ,lực học bình thường ,gấp 2 lần tôi thôi

Giống như tôi hắn thường ăn nhờ ở đậu nhà Minh , chỉ là hè bị bố đến lôi về , chứ không bình thường hắn dính với Minh còn nhiều hơn cả tôi

10. Chương 10

Một kì nghỉ hè nữa lại kết thúc ,quả không sai cuộc chơi nào cũng có lúc tàn ...

Lúc mới về đã thấy Hoàng Nhật ôm vali đứng trước cổng nhà , nhìn đồng tàn thuốc dưới chân tôi bỗng thở dài .Tội chắc cậu ta bán dáng ở đây khá lâu . Đang định đi đến thì tự nhiên cậu ta ngẩng đầu lên nhìn chúng tôi ,hiện lên lên ba chữ bị leo cây ,bản mặt uất ức nói

-‘hai người không có tôi bên cạnh mà vẫn đi chơi vui vẻ được à , thật uổng công tôi coi hai người là bạn thân tình nghĩa lâu năm’

Tôi cười cười đáp

-‘tất nhiên là đi chơi rất vui ’

Khi nhìn thấy mặt cậu ta đen lại ,tôi đành bổ sung thêm

-‘ nhưng nếu có cậu còn vui hơn nữa hahah từ hôm cậu bị xước tai lôi về ,mãi mới có dịp gặp , hảo bạn bè (bạn bè tốt)’

Hoàng Nhật hất mặt tỏ ra kiêu ngạo nói

-‘chỉ có vợ quan tâm anh , nhưng dính chính lại ,anh đây là tự mình đi về chả ai lôi với xước cả ’

Thật ra là ở trường Minh với Hoàng Nhật đều gọi tôi là vợ ,nhưng tuyệt đối không phải cuộc tình tay 3 .Chỉ là tôi với Minh hay đi cùng nhau nên bị bọn trong lớp trêu là một đôi ,thế nên cậu ta gọi tôi là vợ luôn

đỡ mất công bọn giải thích , thật tốn calo,còn tên Hoàng Nhật thì vô lý hết sức ,cậu ta nói “chúng ta chơi thân với nhau từ năm cấp 2 ,tại sao Minh gọi được còn tôi lại không ’ . Hizzzzz tôi cũng không muốn đòi co với họ nên mặc kệ , họ chuẩn của một tập thể cãi cùn không nên chấp , rất tốn sức mà lại khổ tâm vô cùng

Lúc về nhà ăn cơm xong tôi sang nhà hấn chơi ,bước vào cửa thấy Hoàng Nhật đang ngồi nghịch điện thoại còn hấn đang ăn bánh , tôi nhảy vào ngồi ăn ké . Minh liếc qua tôi sau đó lại thắc mắc hỏi Hoàng Nhật

-‘ Không phải cậu bị mẹ tổng đi xem mắt à ’

Nghe thấy Minh hỏi ,cậu ta dừng chơi game lại, nhìn về phía bọn tôi thở dài nói

-‘hai người thật chẳng lịch sự tí nào , toàn dùng mấy từ thô tục ...Tôi là tự nguyện đi hiểu chưa.’

Hấn gật gật ,

-‘rồi đã tiếp thu ,thể tìm được tình yêu theo ước muốn của cậu chưa ’

H.Nhật thở dài nói

-‘bức xúc thật ,mặt tôi có đến nổi nào đâu ,mà toàn gặp mấy đứa không thể chấp nhận được ’ sau đó quay sang tôi lắc đầu, thở dài một cái , nói

-‘tưởng vợ mình đã xấu lắm rồi ,ai ngờ bọn tiểu thư mặt chất tấn son phấn kia còn tệ hơn , thậm hại kinh khủng ’

Tôi lườm Hoàng Nhật ,cậu ta dơ tay ra trước mặt , tạm hoãn chiến tranh ,chỉ cười cười nói

-‘đừng hiểu lầm ,tôi đây chỉ ví dụ thôi =]]]

Minh cắt lời ngang tôi với Hoàng Nhật , hấn mà không nói tiếp chắc lại có một cuộc ẩu đả thương tâm rồi

-‘thể cuối cùng vẫn không chọn được ai à ’

Nhật thở dài nói

-‘có ,chúng tôi hẹn nhau đi uống nước ,cô ấy khá xinh tưởng đã chọn được bến đỗ ai ngờ , lúc tôi đưa về ,cô ấy bắt ngờ quay sang hỏi tôi ’ anh thích nam tử phải không ,em đây rất hâm mộ yaoi ,nhìn cách ăn mặc là em đoán ra ngay ‘ ,hoá ra cô ta là một hủ nữ , tôi nam tính đây mình mà bị hiểu lầm mới đau chứ , thật cay đắng vài phần ’

Nhìn vẻ mặt đau thương đây mình của Nhật .Tôi mắt sáng lên , cô nàng đó thật tâm lí nói được câu quá chuẩn ,không cần chỉnh , ngưỡng mộ hỏi

-‘ đâu cho tôi số được không,ai mà nói được ra câu đấy , cô ta chỉ được cái nói đúng hết chỗ nói’

Nhật hai tay ôm lấy ngực , mặt rõ biểu cảm , thật làbạn bè diễn kịch giống nhau ghê

-‘đau lòng hết sức ,vợ cũng nói như thế tôi biết sống sao ’

Minh vỗ vai cậu ta ,an ủi

-‘yên tâm người anh em ngày này năm sau tôi chắc chắn đốt cho cậu nén hương ’

-‘biến ,đây không cần ’

Tôi với Minh ngồi cười cậu ta bực mình lên tăng

Buổi sáng hôm nay, tôi được ngày dậy sớm ,nên ba người thanh thoi đi tản bộ đến trường .

Hoàng Nhật nói

-‘Minh chắc nghĩ hè vất vả lắm à ,phải lòi theo quái vật đi chơi ’

Minh thở dài

-‘không có gì tôi quen rồi , quái vật đó thật khác lạ ,buổi tối sợ ma ôm chân tôi không chịu đi ’

H.Nhật lấy tay che mồm ngạc nhiên

-‘cái gì ,dễ sợ thật ’

Minh gật đầu vuốt cằm nói

-‘thế đã là gì,nó tối ngày mang về mặt đáng sợ dọa tôi toàn súyt đột quy ,may tôi mạng lớn ’

Hoàng Nhật tỏ ra đồng tình vỗ vai hân , khuyên nhủ

-‘tôi thấy mình đã khổ lắm rồi khi toàn gặp một lũ yêu tinh ,ai ngờ cậu đây còn khổ hơn gặp phải yêu nữ ,đáng thương’

-‘ồ ,không có gì nữ tướng yêu kia tuy mặt xấu ,dáng lùn nhưng được cái ngủ gáy rất thanh thót, thanh quản tốt như gà gáy sáng ’

Hoàng Nhật mắt sáng lên

-‘ thật sao ’ Sau đó lại tỏ ra tiếc nuối nói

-‘tiếc thật ,không được chiêm ngưỡng âm thanh hay’

Tôi đây đứng bên cạnh xem họ diễn kịch này giờ , thật không biết làm gì hơn , ngoài việc cầu trời siêu thoát cho bọn họ ,chẳng lẽ thế giới lại phải mất đi 2 kẻ ăn hại này sao .Sau đó cầm đồng kẹo mút thủ sẵn trong cặp ,làm phi tiêu .Tiếp đó bọn họ chạy tôi đuổi ,chỉ tiếc là cả đời này chân ngắn như tôi cũng không kịp họ hizzzz.

11. Chương 11

Hay cho câu nói thời học sinh

-Đi học như đi tu

-ngồi học như ngồi tù

-sách vở là kẻ thù

-thầy cô là địch thủ

Đến tận giờ phút này tôi mới thấm được ,không phải riêng thầy cô đáng sợ đâu .Tôi đây mới bước vào cánh cổng này sau 2 tháng ,nhìn đâu đâu cũng là ánh mắt xuyên thấu tâm can .Hizzzz thật là vẫn không thể quen được với tình thế này, đi cạnh trai đẹp là rơi vào tình cảnh cháy áo vậy đây .Không phải họ nên dồn sự chú ý vào nam thần của mình à ,nhìn tôi làm gì .

Minh thấy thế khoác vai tôi cười trên trọc

-‘uầy lâu không đến trường mà hình như fan của cậu vẫn không đổi nhỉ , nồng nhiệt , cuồng si như xưa ’

Tôi lườm hân , nói

-‘ ừ nhờ phước của cậu cả đấy ,tôi thật muốn sang thái lan chuyển giới ’

Hoàng Nhật nghe Thế lắc đầu thở dài nhìn tôi ,khuyên thật lòng

-‘vợ à không nên chơi đùa , vợ mà phẫu thuật đảm bảo trở thành sản phẩm thất bại nhất ,dị dạng ,tôi sợ vợ lại là kiểu nửa mùa ,rơi vào giới tính thứ 3, tiền chuyển giới cho tôi đi đỡ lãng phí ’

-‘cậu nhà tiền tiêu không hết lấy thêm để làm gì , định khi nào xuống lỗ, đốt mang đi theo gấp hạc chơi à ’

Nhật búng tay tách ,cười nói

-‘ý tưởng hay , vợ hôm nay sáng dậy có lẽ đập đầu vào tường không mà thông minh đột xuất ,nghe ngờ thật ,’

Tôi tự tin vỗ ngực tự hào nói

-‘tôi đầu nhiều chất xám ,bẩm sinh đã thế rất tự nhiên ,không cần thêm yếu tố phụ nào khác vẫn thông minh ,chỉ tại cậu không nhận ra thôi ’

Minh xoa đầu tôi ,cậu nói

-‘Sống thật với bản thân không nên dối lòng , cậu mà nhiều chất xám thì chắc đến con lợn cũng biết làm toán rồi ’

-‘cậu không nói thì không ai bảo cậu cầm đâu ’

Một lúc sau đang bước lên cầu thang bỗng nhớ ra đồng bài tập cô giao lúc hè ,quay sang hỏi Minh

-‘cậu làm bài tập chưa’

-‘.....’

-‘này chẳng lẽ cậu chưa làm’

-‘.....’

Tôi bực mình quay sang hăn quát

-‘cậu bị cầm à’

Minh nhún vai nhìn tôi thản nhiên nói

-‘mới 5phút trước cậu xả ra câu *cậu không nói không ai bảo cậu cầm đâu* thế vừa rồi đứa nào mới cầm tôi cầm ’

Tôi cười nói

-‘lỡ mồm thôi mà ,cậu không nên nhớ lâu quá làm gì ’

-‘tại đầu tôi không ăn hại như cậu ,muốn không nhớ cũng không được ’

-‘xời đồ tự kiêu ’

Minh nhếch môi tạo thành đường cong nói

-‘thông minh thực chất thì có thể tự kiêu , chỉ những người như cậu mới không có tính đó ’

-‘cậu là muốn nói tôi ngu ’

Hăn nhún vai

Tôi bực mình bước dài chân ,đi lên trước họ .Còn hai tên kia đi sau cười như điên

Tiết đầu tiên là toán ,môn của cô chủ nhiệm lớp tôi ,đau buồn hơn là đồng bài tập kia tôi còn chưa động đến .Bọn lớp tôi nói 99% là cô không kiểm tra bài tập làm tôi yên tâm ngồi tán phét ,những tại sao 1% nhỏ bé kia lại chiếm ưu thế .Cô đi xem từng vở , tuy là mới 7h30 nhưng tôi thầm mong cô tự nhiên bị cảm nắng ,tôi sẽ ga lăng đỡ cô xuống phòng y tế .nhưng rất tiếc sự hoang đường không bao giờ thành hiện thực. Cô đi gần đến chỗ tôi cách đó 3 bàn ,tự nhiên Minh ngồi đằng sau cầm quyển vở đưa cho tôi .Ồi vị cứu tinh , thế là có thể tạm yên tâm . Cô đi qua bàn Minh mà không cần hỏi qua quyển vở ,đây chẳng lẽ là đặc quyền của lớp trưởng ???cô tin hăn vậy sao . Với tôi thì có sự khác biệt không hề nhẹ ,cô cầm vở tôi vừa được Minh đưa cho ,nhìn chỉ tiết một lượt sau đó cười hiền từ với tôi hỏi nhẹ

-‘vở bài tập em đâu ’

Tôi cười tự tin đáp

-‘ dạ ,cô đang cầm ’

Cô chủ nhiệm đặt vở xuống bàn ,tự tay lật từng trang cho xem ,tôi trốn tránh mắt ngạc nhiên .Đây không phải vở văn hăn mượn tôi năm ngoái à

Cô tức giận quát

-‘đây là lần thứ bao nhiêu em không làm bài tập của cô rồi , em có gì thắc mắc với môn của cô à ,em chắc rất thích môn văn???’

Tôi cúi đầu không dám mở mồm ,nói gì được đây rút kinh nghiệm mọi lần .nói phải thì bảo khinh môn cô ,nói không thì lại chẳng có lý do nào khác ,đúng là tiến thoái lưỡng nan ,khó xử hết sức

Giờ về Hoàng Nhật tung tăng đi tán gái ,Tôi bị phạt tưới cây còn Minh ở lại đợi

Đang tưới hắt giảnh xô làm hộ, tôi nhìn chăm chăm Minh ,nói

-‘không phải tại cậu hại tôi bị phạt ???giờ lại ga lăng tỏ ra hào phóng giúp đỡ ’

Minh nhúm mày nói

-‘gì ,tôi hại cậu lúc nào , nói thử xem ’

-‘cậu đưa tôi vở văn ,hại tôi bị cô chửi ’

Cậu nhún vai nói

-‘là cậu tự hiểu nhầm đấy chứ ,tôi không hề nói đó là vở bài tập toán ’

-‘.....’hết nói nổi ,thật đúng là tự mình đa tình (tự bản thân tưởng bỏ ,hiểu nhầm)

Minh thở dài nhìn bản mặt tự trách của tôi, Hắt nói

-‘bài tập tôi cũng chưa làm thì đưa cậu kiểu gì ,vở không cậu cũng muốn cầm về chép à ????’

Tôi mặt hầm hầm lên án , chỉ trách

-‘thật không công bằng ,cậu cũng chưa làm tại sao một mình tôi bị phạt ’

-‘cậu thử làm lớp trưởng ,ngày ngày bị sai vặt đi ,rồi mới biết , bỏ qua mấy tội vặt này quá đúng quy luật tự nhiên ’

-‘hizzzz rồi biết rồi ’

12h trưa chúng tôi lại cùng nhau đi bộ về , thật ra cũng không coi là bị phạt được , hắt làm giúp tôi không ít , thật cảm tạ khi hắt không phải người thấy chết không cứu

12. Chương 12

Hôm nay bố mẹ tôi đi ăn cơm với khách hàng ,tên anh trai kia lại lôi bạn gái về chơi trò vợ chồng trẻ ,tôi ngồi đây toàn nghe họ tình cảm suốt mướt ,nản quá sang nhà hắt chơi ,để họ có không gian riêng

Lúc này Minh đang nấu ăn còn Hoàng Nhật dọn bát đĩa , thật là..... bên này cũng có một đôi vợ chồng hạnh phúc kinh . Tôi đành xin lỗi trước vào phá đám họ vậy , tôi đi vào tự nhiên như ở nhà ngồi vào bàn ăn ,hắt không cần nhìn cũng biết là tôi, cậu nói

-‘lại sang ăn ké à ,không có phần của kẻ ham ăn như cậu đâu ’

Tôi gấp miếng thịt trên đĩa

-‘ đồ không ngon nhà đông con cũng hết ,tôi đây là đang giúp mấy cậu giải quyết đống hỗn độn này thôi ’

Hoàng Nhật lấy bát cho tôi ,rồi ngồi xuống nói

-‘ vợ khỏi lo ,Minh nhà ta nấu ăn thuộc hạng 5 sao ,đồ ăn ngon nhà ít con cũng không thừa ,yên tâm chưa ,rồi thì về hộ phát ’

Tôi cầm đũa chỉ vào mặt Hoàng Nhật thắc mắc

-‘cậu cũng đi ăn ké sao không bị đuổi ,không có sự công bằng ’

Minh nhìn tôi một lượt ,rồi nói

-‘miếng thịt lúc nãy cậu ăn là của cậu ta mang đến đây ,nhìn xem cậu không phải chỉ vác cái xác không ,ăn hại sang thôi à ’

-‘tôi là học sinh làm gì có tiền ’

Nhật đang cầm đĩa chia ra từng bát , nghe tôi nói cậu ta dừng mọi động tác , có vẻ như tôi vừa nói gì sai à ????? , cậu ta đáp lại lời nói của tôi

-‘học với cậu tôi chẳng lẽ không phải học sinh ????’

Cố chấp phản bác câu nói của cậu ta , tôi oanh liệt cãi

-‘Cậu nhà đại gia không tính ’

-‘Cậu có bố mẹ nuôi ,còn tôi chuyên đi ăn nhờ ở đậu lấy đâu ra tiền ’

Tôi gấp thêm miếng thịt vào mồm , thản nhiên nhai hết mới đáp

-‘ Tôi ở nhà làm gì có tiền ’

-‘thế cậu còn dám nói người bỏ nhà ra đi có tiền ’

-‘dù sao thì chắc chắn cậu có tiền’

-‘cãi cùn ’

Minh mang đồ ăn ra , hương thơm phưng phức ,chúng tôi ngừng tranh luận , chuẩn bị sức cho cuộc chiến đồ ăn

Lúc đang định gắp con tôm to nhất thì bị Minh chen ngang , hấn không tranh với tôi , mà chỉ nói

-‘ rửa tay đi ,xem quần áo lifebuoy chưa ,nhớ một trong năm điều là rửa tay trước khi ăn không ???? Cậu không đi lần sau chắc chắn không có phần ’

nhìn chú tôm đỏ mọng trước mắt định xơi xong nó mới đi , nhưng khi nhìn bản mặt đang nhú mày của hấn , tôi đành ngậm đắng nuốt cay đi rửa ,buồn nhất là lúc quay lại mấy con tôm to tôi nhắm lúc nãy đi đâu hết ,chỉ thấy bên cạnh bát tên Nhật và hấn vỏ tôm trơn chất ,..... thôi xong.... thật quá vô ý , lũ tôm chắc gần tiêu hóa hết rồi còn đâu ????

Hứ....Không tranh được tôm ,chẳng lẽ lại không ăn nổi cốc caramen cuối cùng trong tủ lạnh nhà hấn .Tôi may mắn giành được , đến lúc ôm cốc cười đắc ý mới biết ,hoá ra Hoàng Nhật không thích ăn, còn hấn căn bản đồ mình làm không mấy hứng thú sao phải tranh giành với tôi , ôi thật tổn thương con tim mong manh của tôi quá đi mất .

Ăn xong bữa tối ba đưa lại ngồi xem hoạt hình one piece đến đoạn luffy nhồi nhét thức ăn không ngừng nghỉ .Hoàng Nhật cười nhìn tôi so sánh

-‘hahaha Linh nhà ta không phải luffy phiên bản thất bại sao ’

Tôi cười cười đáp trả

-‘còn cậu không phải Sanji hám gái à ,hizzz người ta toàn theo gái đẹp ,cậu toàn chơi với mấy đứa mất xanh môi đỏ ,bên cạnh toàn mấy đứa xấu tệ hại’

Nhật cố ý nhìn tôi , cười gian tà ,Cậu ta thản nhiên nói

-‘ừ công nhận ở đâu xa ,ngay bên cạnh tôi giờ còn có một đứa , uầy xấu kinh lên được ’

-‘cậu....’

Hoàng Nhật vờ như không , cậu ta vui vẻ ngồi huýt sáo ,tôi thì hiện giờ cũng không có gì ,mặt chỉ giãn đến nỗi bốc khói một chút thôi .

8h tối tôi về nhà thấy chị dâu tương lai vẫn chưa đi ,không còn cách nào khác lại phải sang nhà hấn ngồi xích đu ngắm cảnh trời đêm .Thấy tôi quay lại hấn sải vài bước chân đến ngồi xuống bên cạnh ,tôi chỉ vào ngôi sao to nhất nói

-‘cậu thấy nó giống tôi không ’

Minh lắc đầu nói

-‘cậu không cảm thấy mình đang trà đạp lên cái đẹp à , so sách quá xa vời ,ngôi sao đẹp như thế sao có thể giống một đứa xấu như cậu được , ngừng hoang tưởng đi ’

-‘ người như cậu thật không biết thưởng thức cái đẹp ’

Hắn nhún vai cười nói

-‘ừ..... không nhiều cũng không ít , tôi hiểu nhiều hơn cậu là cái chắc ’

Tôi nói không tin , tra hỏi hắn

-‘thế đẹp là gì ’

Minh thở dài dùng tay cốc đầu tôi vài cái ,thấy mặt tôi nhăn lại ,hắn cười nói

-‘dốt , hỏi thừa đẹp là sự kết hợp của chữ cái đ,e,p và dấu nặng ,hiểu chưa ’

-‘thế thì tôi cũng nói được ’

-‘cậu không bị cảm tất nhiên là nói được ’

haizzzThật sự không nên tranh cãi với những người thuộc nhóm luật sư tương lai .Tôi đây lại rút ra được thêm một kinh nghiệm đầu đời nữa

13. Chương 13

Như mọi ngày buổi sáng trời thật đẹp ,tiếng chim hót líu lo ,thời tiết thoáng mát trong lành ,nhưng.....tại sao tôi lại phải thức dậy bằng vài dấu vân tay in trên mặt ?????? .nhìn lên kẻ phạm tội kia bằng ánh mắt căm thù tôi nói

-‘thừa nhận đi , kiếp trước em có thù oán gì với anh, mà để anh ân hận đến giờ ,ngày ngày cho vài cái tát trên bản mặt yêu dấu của em, anh mới thoả mãn à ’

Anh trai tôi lại lắc đầu xoa tay ngây thơ nói lại

-‘tát nhóc sướng gì đâu ,mặt dày như cái thớt đánh đau cả tay’

Nhìn kẻ đang vờ ngây thơ kia .Tôi hẳn giọng

-‘mặt anh thì mỏng lắm , nếu đánh thấy tội cái tay thì làm ơn tránh xa em ra ’

-‘mặt anh tất nhiên không mỏng nhưng tính ra độ dày vẫn kém xa mặt nhóc , vậy là anh yên tâm hơn nhiều rồi ’

Tôi cầm gối ném ,ai ngờ anh chân dài phản xạ nhanh tránh được ,đau buồn hơn là lại trúng đại ca của nhà , mẹ tôi cười tươi nói

-‘đã tay không con ’

Mỗi khi thấy mẹ cười hiền là cảnh giác của tôi tăng đến độ max , Tôi đáng thương nhìn mẹ thanh minh

-‘ con thật ra định ném con gián ở cửa ,ai ngờ mẹ vàohì hì lỗi kĩ thuật ’

-‘con gái à tỉnh chưa, nhà mình mới phun thuốc diệt gián ,Kiếm đâu mà định ném ’

Tôi đây lúc này có mười cái mồm cũng không cãi lại được ,chính tôi đây là người đi mua thuốc diệt gián cho mẹ chứ ai .

Mẹ cuối cùng cũng lên giọng quát

-‘ con gái con đứa , ngủ còn không biết đường dậy ...định bỏ học đi bụi luôn à ,nếu muốn đi thì nói trước mẹ nhất định mở tiệc ăn mừng đưa tiễn con ..’

-‘.....’

Dứt lời mẹ tôi đi ra ngoài ,còn tên anh chết tiết kia lại có cơ hội đứng cười sảng khoái rồi mới bước ra ngoài ,trước khi đi còn ga lăng đóng cửa hộ tôi .

Bực dọc dậy đánh răng rửa mặt ,xong lại tiện tay chải vài lần cho tóc đỡ rối ,bởi tóc tôi khá dài buộc lên thật mất thời gian ,thả cho tóc tung bay tự do vậy ,với tạm chiếc áo sơ mi trắng mặc vào. Cuối cùng cũng chuẩn bị xong ,xuống dưới nhà giải quyết phần ăn sáng .

Lúc đi ra cửa thấy hấn vẫn đang đứng đợi , tôi cười nói

-‘hello baby ,đợi tôi lâu chưa ’

Minh nhìn tôi một lượt sau đó sải chân đi trước ,tôi đuổi theo, cậu nói

-‘cũng không có gì chỉ 20 phút như mọi ngày thôi , mà thật lạ bọn con gái muộn vì bận rửa soạn ,còn cậu muộn vì cái gì .??’

Tôi dùng tay tạo thành hình chữ V để dưới cằm ,cười kute nói

-‘tất nhiên là tôi cũng rửa soạn chứ ,cậu không thấy vẻ đẹp ngời ngời trước mắt đây à ’

Hấn nhếch môi cười ,nói

-‘kì lạ sao tôi chỉ thấy tổ quạ trên đầu cậu thôi nhờ , cả cái bản mặt chưa rửa nữa ,đúng không ,hizzzz cậu thật là thảm hại ,tiếc thay cho một thân phận con gái ’

Tức muốn xì khói ,tôi mặt đỏ bừng không biết là vì giận hay do ngại nữa , cảm xúc thật lẫn lộn

Thấy tôi cầm nín hấn xoa làm đầu tôi rồi tung thêm một chút rồi mở lời nói vài câu an ủi

-‘thật ra xấu tự nhiên còn hơn đẹp nhân tạo tự tin lên’

Tôi lườm hấn , quả thật là cái mồm yêu nghiệt

-‘tôi xấu tệ hại vậy á ’

-‘đó là điều hiển nhiên thôi’

-‘cậu thì biết cái gì ,con gái chả ai xấu chỉ có người không biết làm đẹp thôi ’

Hấn cho tay lên cằm ra dáng chí thức nói

-‘dù cậu làm gì cũng vẫn xấu thôi đừng có cố , cậu mà đẹp thì cả thế giới này chả ai xấu mất ’

Tôi dùng chân đá vào người Minh ,thấy hấn nhăn mặt tôi cười tươi vui vẻ vừa đi vừa hát ,nói thể nào nhờ có vẻ giống vừa đi vừa rên thì đúng hơn , tính từ trước đến nay tôi căn bản ngoài mấy bài mầm non ra ,thật không thuộc hết bài nào hoàn chỉnh .

Minh nghe tôi hát có đoạn quên không nhớ lời, tôi lại nhảy sang đoạn khác hoặc hát lung tung,thấy tôi tự biên tự diễn khiến hấn cũng phải bật cười .

Đến trườngvẫn ánh mắt ấy ,của những người đầy ,cứ những lúc này tôi lại rất hận, hấn có cần đẹp trai thế không ???? .Lại được thêm tên Hoàng Nhật kia từ đâu nhảy ra khoác vai tôi sến súa nói

-‘Ô vợ đến sớm nhỉ ,ngạc nhiên ghê ’

Tôi chỉ biết khóc thầm

-‘làm ơn đi ,cậu không nói thế thì tôi cũng rất thảm rồi ’

Hấn cười nham hiểm cho thêm câu ,làm tình hình còn căng thêm vài phần , hại tôi thê thảm , kẻ thù dài rác , đếm không xuể ,cậu ta nham hiểm nói

-‘hôm nay vợ anh , có Chút đáng yêu hơn mọi ngày thì phải ’

Làm xung quanh mọi ánh mắt nhìn tôi soi mói tăng gấp đôi , lại còn thêm tiếng xì xào bình phẩm nữa chứ ,hiện tại tôi đây khóc không ra nước mắt

Thiên Linh Linh

Địa Linh Linh

Làm tên kia biến ra khỏi thế giới này đi , tại sao tôi lại chơi với một lũ yêu nghiệt , thật ân hận đáng hận hơn là tôi lại chọn cái trường toàn kẻ đam mê phái đẹp hizzzz nơi đâu cũng có kẻ thù , đường nào cũng chết

14. Chương 14

Bỏ qua hết những con mắt ghen tị kia ,hizzzz cuối cùng cũng được yên tĩnh chém gió trong lớp

Tiết 1 là thể dục ,hình như ở cạnh nhiều hảo soái quá khiến tôi cũng gần như miễn dịch với trai đẹp ,bằng chứng là có một lớp học cùng sân với lớp tôi , một tên chơi bóng rổ rất khá ,lũ con gái hô ầm ĩ hết lên ,toàn những câu như là

-‘Thiên Hạo cố lên ’

-‘Hạo đẹp trai thật ’

-‘Ô lớp trưởng lớp a4 đẹp trai thật ’

Rất nhiều câu đại loại như thế ,vậy mà tôi nhìn mãi có thấy gì nổi bật đâu ,
tôi tự lẩm bẩm

-‘chắc là mắt mình có vấn đề’

Tự nhiên có một giọng nói bên cạnh

-‘đúng thế ,không ngờ đến giờ cậu mới nhận ra phản ứng quá chậm’

Tôi giật mình quay sang nơi phát ra giọng nói ,thấy hần thân nhiên ngồi bên cạnh uống nước ,tôi nói

-‘cậu là âm hồn phát táng chắc ,sao mà đi không một tiếng động thế ,làm người khác hết hồn ’

Hần nói

-‘chẳng lẽ phải lê dép đi giống cậu à ,tôi đây thật không muốn ngày ngày nhìn mặt bà chủ quán dép đâu ,thật sự là kiểu đi của cậu rầm rầm còn khiến người khác đau tim hơn cơ, giống y quái vật ’

-‘ tôi đi rất nữ tính thế mà qua mồm cậu lại biến đổi 360 độ ,nhân hoá ít thôi ,rõ là cậu đâu có giỏi văn đâu, thế mà áp dụng lời văn vào đời thực lại rất tốt ,giấu nghề là không hay đâu ’

Minh nhún vai thân nhiên đáp trả

-‘Ai dốt như cậu đâu ,có tài nào cũng phải lòi hết ra thể hiện , kể ra thì cậu có bao nhiêu cái tài để khoe lắm đâu , cùi bắp ’

Tôi hừ một cái sau đó nói

-‘cậu bị rảnh thì đi chơi với lũ con trai đi ,ở đây trọc diện tôi làm gì

,

-‘quả không sai mắt cậu thật sự có vấn đề ,tôi chơi bóng rổ này giờ ,có phải sức trâu đâu mà không biết mệt

,

Tôi chỉ vào Hạo Thiên thanh minh

-‘tôi vừa ngắm cậu ta nên không để ý thôi chứ mắt tôi 10/10 đấy ’

Đúng lúc tên Lâm được mệnh danh là kẻ đồng bóng lớp kia đi qua chắn toàn bộ thân hình Hạo Thiên , Lâm lấy hai tay che người quay sang tôi nói giọng yếu điệu

-‘bà đừng có thích tôi ,thấy người đẹp là sáng mắt ,nói cho bà biết tôi có người yêu rồi đấy ,tránh xa đây ra đẹp quá cũng bực thật ’

Giọng của cậu ta tôi thề là không quá to ,chỉ vừa phải đủ cho cả phòng thể dục chú ý dồn mọi con mắt vào tôi .Đã thế tên Hoàng Nhật còn đắp chất thêm một câu khiến tôi muốn chui thật nhanh vào cái hố gần nhất ,Nhật ngạc nhiên há hốc mồm nói

-‘Cái Gì vợ thích chị Lâm lớp a4 á ,thật không ngờ khẩu vị của vợ nặng thế ’

Cả lũ sau đó cười sặc lên ,đau lòng hết sức.Thế mà tên Minh lại thở dài nhìn tôi cười chêu tức , tôi thật sự không phải thế mà ,có ai làm ơn tin tôi điT.T

Giờ ra chơi tôi dành ngậm đắng nuốt cay phi thẳng lên lớp ,nếu là mọi hôm tôi chắc đi như bay vào căng tin trườnghờn hôm nay khác rồi ,còn dám vào nơi đông người cho bọn họ cười chê sao ,thật là mặt tôi chưa đủ dày vậy

Đến Lúc đi về tôi nhìn Hoàng Nhật với con mắt hận thù ,cậu ta quay sang nhìn tôi thản nhiên nói

-‘nhìn gì mà nhìn ,để ý là vợ nhìn tôi đã 4 tiết rồi đấy ,sao giờ nhận ra tôi đẹp trai rồi chứ gì ’

Tôi cuối cùng cũng không nhịn được nữa đánh cậu ta tới tấp ,tôi hận ,hận cả dòng họ ba đời cậu ta , có sao lại sinh ra tên đáng ghét này .

Sau đó bước đi thật nhanh ,Minh sai bước đuổi kịp cậu kéo tôi đứng lại nói

-‘giận rồi sao ,hoá ra lợn con nhà mình cũng biết giận à ’

-‘tôi không giận tôi tức ’

Hắn cười xoa đầu tôi ,sau đó cầm tay tôi lôi đi ,cậu nói

-‘đi đọc truyện xả stress thôi ’

-‘tôi không mang theo tiền ’

-‘rồi ,biết rồi tôi khao ’

Hoàng Nhật đi đến bên cạnh cười nói

-‘thế thì khao luôn tôi đi ,chỉ thêm một cốc nước vài cái bánh chứ mấy ’

Tôi với Minh đồng thanh phản đối

-‘cút ,không có phần của cậu ’

Nhật đau lòng ,tổn thương gọi điện tố cáo với em yêu của hắn .Còn tôi với Minh thẳng tiến đến quán Tỉnh Lặng mọi hôm ,đọc truyện thật khiến tôi bỏ đi hết những suy nghĩ không vui

15. Chương 15

Lại một ngày mới nữa bắt đầu ,Tôi hôm nay đột nhiên phá kỉ lục dậy sớm nhất nhà . Biết Minh hay chạy bộ vào buổi sáng, tôi gọi điện cho hắn ,sau một hồi chuông Minh bắt máy ,tôi liền vui vẻ nói

-‘chào buổi sáng ,cậu chạy bộ chưa đợi tôi đi cùng với ’

Hắn nhìn vào màn hình sau đó dụi mắt tưởng mình lưu nhầm tên trong danh bạ cơ ,được một lúc kiểm tra ,hắn ngạc nhiên nói

-’Ồ lợn con hôm nay dậy sớm chắc mặt trời mọc đằng tây mất

,

-’cậu thấy lạ lắm à ,tôi dậy sớm làm sao có thể thay đổi được hướng mọc của mặt trời’

-’không phải riêng lạ đâu ,mà tôi còn kinh ngạcxen lẫn sốc nặng luôn ấy chứ , một người yêu thương chiếc giường như cậu ,mà cũng dậy sớm được ,liệu trời có chuyển từ nắng sang mưa không đây ,thật thắc mắc ’

Trời quả thật bắt đầu âm u , nhưng là đen xám xịt trong đầu Tôi cơ , mới sáng sớm đã ...bị đá xoáy, thật ám quẻ .Tôi nghiêng răng kèn kẹt , bực dọc quát

-’cậu tốt nhất nên câm và nín luôn đi ,đừng làm hỏng bầu không khí trong lành của nhau , có đi hay không ’

Tạm hoãn chiến tranh, Minh cười nói trêu chọc

-’ờ đi, tất nhiên là đi rồi tôi không muốn mắc bệnh lười giống cậu ’

Tôi với hấn Quen nhau lâu thế rồi ,nhưng nhớ không nhầm thì đây là lần đầu tiên tôi đứng đợi hấn thì phải ,cảm giác đứng đợi không thú vị như tôi tưởng ,nghĩ lại thì tôi vẫn thích được hấn đợi hơn .

5 phút sau Minh đi ra ,hấn mặc một bộ quần áo thể thao màu trắng , chân mang giày thể thao màu đen .Thấy tôi đứng ngoài cổng đợi ,hấn cười tươi , giả bộ ngạc nhiên nói

-’thật khó tin vẫn cứ ngỡ mình đang mơ ,cậu thật sự có thể dậy đi chạy bộ cùng tôi ???? Chắc chắn tôi vẫn chưa tỉnh ngủ ,tất tôi đi :D’

-’là cậu nói đấy nhá ,đừng có hối hận ’

Thế mà lúc tôi đang xắn ống tay áo ,định đâm vào mặt, cho hấn bớt thích nói đùa người khác ,ai ngờ tay tôi gần lao trúng mặt Minh rồi ,thì hấn lại nghiêng đầu tránh ra , khiến tay tôi đánh trúng khoảng khônghizzz hụt mất cơ hội ,tôi đây thật sự là hận bản thân tại sao không đi được giày đế cao , nếu có thể bằng vai phải lứa với hấn thì có phải hay hơn không ??????,để giờ mất đi một cơ hội trả thù ngàn năm có một này .

Hấn cười kiêu chiến thắng ,môi nhếch lên nhìn thật đáng ghét , hấn nói

-’nói tát là cậu định tát thật à ,mà không đúng nhìn kiểu tay nắm chặt thành quả đấm kia thì chắc không gọi là tát ,không ngờ người ăn ở hiền lành như tôi ,cũng bị cậu hận thấu xương đến thế , chỉ có kiểu quái vật như cậu mới có thể nhìn ai cũng thấy hận , đáng sợ ghê ’

Tôi nhìn hấn với ánh mắt tia lửa ,hấn giọng nói

-’nhìn lại đi cậu mà ăn ở hiền lành cái nỗi gì ,quân tử báo thù mười năm chưa muộn ,hãy đợi đấy ,tôi sẽ không đợi trời chung với cậu ’

Minh nhìn tôi lắc đầu nói

-’là cậu thì tôi tin tưởng mười năm là quá sớm, 100 năm cũng không sao ,đừng cố cậu không vượt qua tôi được đâu ’

Tôi hừ một tiếng , sau đó chạy đi trướchấn chạy theo sau .

Chúng tôi chạy bộ quanh dãy nhà ,đầu tiên hấn chạy chậm ngang bằng nhau ,thấy tốc độ quá chậm tôi nói

-’không cần nhường tôi ,cậu chạy vừa sức đi tôi đây chạy kịp ’

Thế mà Lúc hấn tăng tốc độ chạy ,tôi mới thấy kinh ngạc ,không thể tin nổi ,tôi cũng là người chạy nhanh nhất lũ con gái thế mà khoảng cách giữa tôi với hấn lại xa như thế .Tôi có thể rút lại lời vừa nói không ?????

Lúc về đến nhà tôi thay quần áo soạn sách vở cho vào cặp , đang định mở cửa bước ra ,anh trai tôi đã hành động trước ,bước vào phòng nhìn tôi đang đeo cặp ,anh kinh hoàng nói

-’Ồ kìa em gái tôi đây sao , tuyệt đối không đúng, này con nhóc kia vào nhầm nhà rồi ,ra ngoài đi ,đừng giả dạng cái Linh nhà tôi nữa ,không giống nó chút nào

Tôi liếc nhìn ,tiếp đó hừ một cái ,nhớ lại những hôm bắt lức , ngủ như chết để anh tôi lại có cơ hội làm tổn thương nhan sắc đáng quý vàng ngọc của tôi , xời hôm nay khác rồi =]]]* , tôi cười khiêu khích

-‘anh rất tốt nhưng em rất tiếc phải nói rằng ,hôm nay anh không chắc chắn có cơ hội làm tổn thương bản mặt yêu quý của em như mọi hôm nữa đâu :D ’

-‘tất nhóc đau cả tay anh có thích thú gì ,hạnh phúc khi không phải động vào cái bản mặt dày chực mét kia , anh đây rất vui ’

-‘bọn con trai thật nhiều người lắm mồm như nhau ’

Anh tôi cười nói

-‘anh là anh yêu quý nhóc nên mới thế ,tưởng ai anh cũng nói thật lòng à ’

Tôi đập tay lên vai anh ,dùng đôi mắt thành khẩn ,van xin nói

-‘anh trai yêu quái làm ơn ghét em đi ,em gái không muốn tiếp thu lời nói thật lòng quý báu của anh đâu ’

Ấy vậy Anh tôi lại quay mặt đi ngạo mạn tuyên bố

-‘anh không có hứng ghét nhóc đâu ,bớt mơ tưởng đi ’

-‘...’ Tôi thật sự không biết nên vui hay nên buồn nữa

Anh em tôi đi xuống giải quyết xong bữa sáng ,sau đó tôi lại cùng hấn đến trường ,hôm nay thật đặc biệt tôi cùng hấn bước ra khỏi nhà cùng lúc ,nhưng có điều không thay đổi đó là những lời nói chêu tức của hấn trên đường đi ,khiến tôi bực mình như mọi ngày

16. Chương 16

Tôi vừa bước vào lớp ,còn chưa kịp ngồi xuống đã nghe thấy tiếng một đứa bạn trong lớp gọi ,đó là Nhi người giữ vai trò phụ trách phần quản ca trong lớp ,cô ấy khá dễ thương ,chiều cao tuy có 3m bẻ đôi nhưng đối lại cô nhóc có giọng hát nhẹ nhàng dễ nghe , đang định cười hỏi xem cô cần gì ,thì Nhi đã hớn hở khoác vai tôi nói trước

-‘Linh Linh, cậu được phân công hát một bài trong ngày khai giảng năm học sắp tới đấy ,hãnh diện không ????’

-‘cái gì , tớ là đang nghe nhầm sao... ’

Nhi cười híp mắt nói

-‘bạn rất tỉnh nghe nhầm gì đâu ,đó là sự thật 100% không chút giả dối ’

đứa con gái chưa từng tham gia một hoạt động nào của trường như tôi ,thì làm sao có thể được chọn vào đội văn nghệ trường ????

Tôi nghi ngờ nhìn Nhi

-‘tất cả mọi chuyện là do cậu sắp đặt đúng không , nói thật đi còn được hưởng sự khoan hồng của pháp luật ,

Nhi cười dịu dàng giọng khê khàng biện minh

-‘thật ra thì không phải riêng tớ đâu ,cô chủ nhiệm cũng có ý định đó rồi mà ,tớ xin thề chỉ cho thêm chút mắm muối vào thôi hi hi....’

Tôi dơ tay lên tạo thành nắm đấm trước mặt Nhi , cô nhóc cười cười dơ hai tay lên tỏ vẻ đầu hàng ,sau đó chạy vù đi mất .

Nếu tính cả lần dậy sớm bất ngờ kia nữa thì hôm nay tôi đã gặp phải hai truyện sốc nhất trong 17 năm qua .Nhớ không nhầm thì tôi chỉ đi hát lúc còn bé xíu ,tầm 3 ,4 tuổi, đó Cũng là truyện lâu lắm rồi , giờ bảo tôi đi hát tôi thật chưa thuộc bài nào vẹn toàn ,haizzzz hát ágiết tôi đi còn hạnh phúc hơn .

Ngồi trong giờ học 5 tiết đầu óc tôi toàn để trên mây , nghĩ đến đau cả đầu cũng không ra bài để hát ,chẳng lẽ hát bài cháu lên ba ??? hay Chú ếch con áây gu đảm bảo lên nhạc nền thôi ,thì tôi cũng đã được tỏa sáng khắp sân khấu rồi ,khán giả ở dưới chắc được một phen cười chảy cả nước mắt mắt ,có vẻ không mấy khả thi .Mà từ chối không đi cũng không thể ,cô lớp tôi rất bảo thủ một lời đã quyết tuyệt đối không thay đổi .

Đột nhiên tiếng của Minh vang vẳng bên tai

-‘này lợn về thôi ,định ở lại đến bao nhiêu giờ nữa ,cậu mà không đứng lên nhanh tôi đi trước đây ’

Giật mình thoát khỏi suy nghĩ ngược lên nhìn hấn , vẫn cái vẻ mặt đáng ghét kia ,tôi quay đầu lại nhìn lớp trống không ,cuối cùng cũng mở miệng thắc mắc

-‘ồ mới đây đã ra chơi rồi sao ??? Mà tự nhiên lớp mình lại thích đi căng tin tập thể à ’

Minh thở dài ,dùng hai ngón tay cốc mạnh vào đầu tôi ,nhúm mày nói

-‘ Cậu vừa từ hành tinh khác trở về ??? ,lớp nghỉ hết rồi còn mỗi bọn mình ở lại , tôi ngồi đợi cậu cũng có được 31 phút thôi ’

-‘cái gì 31 phút á , sao không gọi tôi sớm hơn ’

-‘tôi đây gọi cả chục câu rồi có ăn thua gì đâu ’

nhanh chóng cho sách vở vào cặp ,sau đó tôi cùng Minh đi về , tay cầm một cái kẹo mút , tôi vui vẻ thông báo cho Minh

-‘này tớ được hát trong ngày khai giảng của trường sắp tới đây ’

Minh cười cười ,dùng ánh mắt dò xét nhìn tôi một lượt từ trên xuống dưới ,sau đó cậu lắc đầu nói

-‘ với tài năng của cậu thôi sao , được chọn là điều quá hoang đường ’

Tôi há to miệng , một lúc lâu không thốt lên được lời nào , gì chứ nhìn như vậy là đang coi thường tôi hay sao???? , hãy đợi đây sẽ có Ngày tôi cho cậu thấy sức về tài năng bẩm sinh của tôi ,bỏ qua dự định thể hiện sang một bên tôi dò xét Minh hỏi

-‘thế cậu hôm đấy có đến không ’

Minh thản nhiên đáp một câu lảng xẹt

-‘hỏi thừa ,tất nhiên là không ’

-‘tại sao ???’

-‘tự nhiên thấy không mấy tin tưởng vào đội văn nghệ của trường ’

-‘ca nhạc trường ta rất hay mà ,

-‘không’

-‘tôi hát đầu tiên cậu cũng không đi à ’

-‘thế lại càng không thể đến ,mất hết niềm tin vào cuộc sống nếu tôi nghe cậu hát ,lại là tiết mục mở màn nữa , làm tôi thấy không mong trở vào những bài hát phía

sau đó ’

-‘cậu thật không biết thưởng thức âm nhạc ’

Nhìn tôi có vẻ chưa hiểu .Hấn còn tốt bụng phân tích suy luận logic của bản thân cho tôi nghe , Minh nói

-‘ ngay tiết mục đầu đã chọn một người vô dụng như cậu rồi thì tiếp sau đó còn những kẻ ăn hại nào nữa , mà cho dù người sau cậu hát có hay đi chăng nữa ,nhưng khi nghe xong giọng ca vang của cậu , thì thử hỏi còn ai nhẫn nại ngồi nghe tiếp nữa không đây ’

Tôi ngây người ra ,làm sao cậu ta lại có thể giải thích chu toàn như vậy được , trong một thời gian ngắn mà cũng sắp xếp được hết logic phản bác giọng ca của tôi sao ???hừm tôi đây thật khinh những người học giỏi như cậu ta ,có thể thông minh vừa vừa một chút không được à . Trên đường đi tôi bực mình hát to tra tấn cậu ta .Minh lắc đầu phản đối ,hắn nói

-‘stop dừng ngay và luôn đi , cậu sẽ làm tổn thương đến màng nhĩ của tôi mất , làm ơn dừng ’

Tôi bảo thử không dừng lại ,cố hát to giọng hơn nữa .Hắn nhú mày không nói gì , vì căn bản cậu ta không cần mở mồm thì bao nhiêu ánh mắt ,cùng những giọng nói nghi ngờ nhìn tôi kia ,cũng đủ làm tôi không thể hát thành tiếng ít nhất một tuần rồi . Có một cô bé đi ngang qua tôi nhìn cô nhóc rất dễ thương ,tay nắm chặt vào người mẹ , giọng ngọt ngào hỏi người phụ nữ bên cạnh

-‘mẹ ơi chị này không biết bị làm sao mà hét linh tinh từ nãy đến giờ , giọng chị ấy giống y chaien , rất khó nghe ’

Tôi ngừng hát ,mặt đỏ bừng

Người phụ nữ kia nắm chặt tay đứa nhỏ ,sau đó đi thật nhanh ,tránh xa tôi ,trước đó tôi còn nghe thấy cô ấy nói

-‘người này không bình thường ,lần sau thấy họ con phải tránh xa đây ’

Lúc này mặt tôi y như con tắc kè chuyển màu ,từ đỏ đến đen .

Minh đi bên cạnh ôm bụng cười . Thật sự tôi không biết làm gì hơn ngoài lấy mũ che mặt cho đỡ ngứa ,hizzzz xấu hổ hết sức ,cái mồm hại cái thân .

Buổi tối tôi gọi điện hỏi Hoàng Nhật ,sau một hồi chuông cậu bắt máy ,tôi nói

-‘ lễ khai giảng trường tôi hát ,cậu có đi không ’

Thế mà Nhật lại trả lời y như hắn -‘ vợ hát á , uầy thế tôi không đi đâu , đôi tai của tôi cần được bảo vệ ’

-‘ có cần nói thật lòng thế không , lời nói đâu mất tiền mua , cậu đâu cần kiệt sỉ những lời tốt đẹp như vậy ’

-‘sorry tôi là con người thật thà không thể dối lòng được , thất đức lắm cơ ’

-‘ thật thà con khi ’

-‘hahaha ừ con khi rất thật thà mà , ôi thế thì tiện xin cho tôi nghỉ hôm đó luôn ,cảm ơn trước ’

-‘cút ’

Thật đáng thất vọng , lớp tôi toàn kẻ không đáng tin cậy ,hỏi 10 người tôi hát có hay không ,thì 9 người nói rất tệ ,còn một người im lặng , nhẹ nhàng tắt máy không trả lời .???? Tôi tệ hại thế á , mọi người đừng ngăn cản tôi đi đập đầu vào gối tự tử đây.....

17. Chương 17

18. Chương 18

19. Chương 19

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/i-miss-you-best-friend>